

Giới thiệu Sủng Thê Tận Xương: Ông Xã Thần Bí Có Chút Hư

Thể loại: Trai tài gái sắc, Hiện đại, HE, Tình cảm, Ngọt sủng, Sinh con, Hào môn thế gia, Cầu huyết, Ngược luyến

Nhân vật chính: Cố Quân Trục x Diệp Tinh Bắc

Thêm một câu chuyện sủng có chút cầu huyết dành cho người đọc, nữ chính tự cho mình là thông minh nhưng lại vô tình rơi vào bẫy của nam chính. Trong lúc vô tình cô bị sắp đặt gả cho Cố đại thiếu ngồi ở trên xe lăn.

Cô cứ nghĩ trong họa có phúc rằng ban ngày có tiền, buổi tối nhân nhả, nào biết được sự thật mỗi ngày bị nô dịch đến nỗi eo đau, lưng đau, chân nhũn ra. Diệp Bắc Bắc đập bàn: “Kẻ lừa đảo, tôi muốn ly hôn!”

Cố đại thiếu kéo bảo bối đáng yêu đến trước người: “Ngay cả con cũng đã có rồi còn muốn ly hôn? Bà xã đại nhân à, em tỉnh ngộ đi!”

“.....”

Diệp Bắc Bắc nhìn khuôn mặt ngốc nghếch của cục cưng giống cô như đúc. Ai có thể nói cho cô biết, cô chưa từng mang thai, đứa bé từ đâu ra vậy!?

Sự tình còn chưa biết là thật hay là giả, cũng không thể tự mình hù chết sầu chết chính mình. Cô vô cùng kiên cường. Ôm tâm tư như vậy, Diệp Tinh Bắc cùng Cố Quân Trục về biệt thự Diệp gia. Diệp Tinh Bắc biết anh cố ý làm cô vui vẻ, mỉm cười cười. Cô bé ngốc thì ngốc thật, nhưng vẫn là người ấm áp...

Diệp Tinh Ly thở ngắn than dài, “Sức khỏe anh tôi không tốt lắm, từ trang viên trở về phải uống thuốc giảm đau mới ngủ được, Ngũ ca, anh tìm anh tôi có việc sao?”

Trước kia bao sóng to gió lớn đều vượt qua, cô không tin lần này có thể lật thuyền ở cổng ngầm.

“Hy vọng là giả,” Cố Quân Trục bắt lấy tay Diệp Tinh Bắc, gỡ nắm tay đang nắm chặt của cô, cùng cô mười ngón giao nhau, dùng sức cầm, “Tôi cùng Bắc Bắc tới đây, là muốn hỏi anh và Diệp Tinh Lan một chút, lúc trước khi Bắc Bắc bị nhốt tại tầng hầm ngầm, bên ngoài tầng hầm ngầm có người trông coi hay không, còn nữa, các người có nghi ngờ mục tiêu, cảm thấy ai có khả năng làm loại chuyện này nhất hay không.”

Cố Quân Trục bỗng nhiên nghĩ đến cái gì đó, quay đầu hỏi Diệp Tinh Bắc: “Bắc Bắc, Diệp Đào theo như lời các anh ấy nói, có từng theo đuổi em không đó?”

Bạn đang đọc truyện *Sủng Thê Tận Xương: Ông Xã Thần Bí Có Chút Hư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1-1: Trời ban cho duyên phận

"Bắc Bắc, van cầu cô, tôi chỉ mua một chút trứng thôi, sẽ không có bất kỳ ảnh hưởng gì tới cô, tôi thật sự rất cần một đứa bé!"

"Nhưng, trứng của tôi cùng tinh trùng của đàn ông kết hợp, sinh ra không phải là con của tôi sao?"

"Đương nhiên không phải! Tuy là trứng của cô, nhưng sẽ cắm vào trong thân thể tôi, thai nghén trong bụng tôi, sinh ra tự nhiên là con của tôi."

"Không, không phải như thế, thai nghén trong bụng cô, đây cũng là con của tôi, có quan hệ huyết thống với tôi, cùng cô không có!....Thực xin lỗi, tôi thật sự không có cách nào nhận, thật có lỗi, cô giáo Bạch, cô vẫn nên đi tìm người khác đi..."

...

"Um..."

Trong lúc ngủ mơ, Diệp Tinh Bắc bất an nhíu mày, lông mi rung động vài cái, mở to mắt.

Thật là kỳ quái.

Lại mơ thấy việc này rồi.

Rõ ràng lúc tỉnh táo, cô đã thật lâu không nhớ lại chuyện này rồi.

Dù sao, lúc trước cô cũng không có đáp ứng yêu cầu mua trứng của Bạch Mộng Loan.

Cô xoa xoa trán, chuyển người lại, ngủ tiếp.

"Bác Bắc, tin tưởng tôi, Bảo Bảo thật là con của cô! Tôi lập tức liền muốn kết hôn, tôi không thể để cho vị hôn phu của tôi biết tôi đã sinh con, cô ôm thằng bé đi, thằng bé là con của cô, chẳng quan hệ gì với tôi!"

"Không, cô giáo Bạch, cô lầm rồi, đây không phải con của tôi, lúc trước tôi từ chối cô, không có cho cô trứng."

...

"Diệp Tinh Bắc, sao cô lại không biết xấu hổ như vậy, mười sáu tuổi liền cùng đàn ông lêu lổng, lại sinh đã chừng, nhà họ Giang chúng tôi không có con gái như cô, cô cút cho tôi!"

Lộn xộn gì đó, đổ ập xuống ở trên người cô.

"Không, con không có... Con không có..."

Trong lúc ngủ mơ, Diệp Tinh Bắc không ngừng lắc đầu, mồ hôi trên trán thấm ra.

"Thưa các quý ông và quý bà, máy bay sắp hạ cánh, xin vui lòng quay lại chỗ ngồi được chỉ định..."

Giọng nói ngọt ngào của nữ tiếp viên hàng không vang lên bên tai.

Diệp Tinh Bắc mạnh mẽ ngồi dậy, lau mồ hôi trên trán.

Bạch Mộng Loan lật lọng... Mạnh mẽ nhét Bảo Bảo vào trong ngực cô... Không nghe cô giải thích, đuổi cô ra khỏi nhà họ Giang.

Cô nhẹ nhàng thở ra, nghiêng đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ máy bay.

Giang Thành.

Xa cách Giang Thành nhiều năm như vậy.... Cô đã trở lại.

*

20 phút sau, Diệp Tinh Bắc đi ra sân bay.

Trên mặt cô đeo mắt kính lớn, gương mặt nhỏ bằng lòng bàn tay bị kính mắt che kín gần một nửa.

Trên người mặc áo màu trắng bên trong, bên dưới mặc quần đùi đen, áo khoác gió màu vàng nhạt làm lộ ra đôi chân dài và trắng.

Bất luận là nhan sắc hay cách ăn mặc, bọn họ để cho mắt mọi người ở sân bay sáng lên.

Hơn nữa, sau lưng cô là ba người đàn ông anh tuấn cao lớn mặc đồ tây, một người đẩy xe hành lý, hai người khác theo sát phía sau, che chở hai bên.

Năm năm không gặp, Giang Tư Du chờ ừ ngoài rào chắn liếc mắt một cái liền nhận ra Diệp Tinh Bắc.

Nhìn đến Diệp Tinh Bắc vừa xuất hiện liền thu hút ánh mắt mọi người, trong lòng Giang Tư Du chưa xót đốt sáng như bị hắt một thùng axit sunfuric, lục phủ ngũ tạng đều bị lửa đỏ kị thiêu phỏng.

Năm năm không gặp, Diệp Tinh Bắc lớn, càng xinh càng thêm mỹ lệ động lòng người, mặc dù cô ta dùng ánh mắt khắc nghiệt cũng không tìm ra dấu vết nào, liền tiếp đem cô ta ra so sánh.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Thê Tận Xương: Ông Xã Thần Bí Có Chút Hư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1-2: Trời ban cho duyên phận (2)

Nhưng kia lại là như thế nào?

Giang Tư Du cắn chặt răng, trong lòng oán hận, Diệp Tinh Bắc như thế nào lại xinh đẹp như vậy, cũng chạy không thoát khỏi vận mệnh sắp trở thành một quả phụ mệnh!

Mà còn, Diệp Tinh Bắc phải gả cho thái tử nhà họ Cố.

Gà cho người khác, chồng chết còn có thể tái giá.

Gà cho người nhà họ Cố, chồng chết cũng chỉ có thể làm quả phụ cả đời!

Nghĩ đến tương lai không lâu, cô là có thể nhìn đến đống giấy đề tang, vẻ mặt cầu xin, cả đời Diệp Tinh Bắc thủ tiết, hận ý trong lòng Giang Tư Du hơi chút giảm đi, khóe môi gọi lên vài phần ý cười, chạy lên trước gọi Diệp Tinh Bắc "Bác Bắc, chị trở lại? Em chờ chị đã lâu rồi!"

Nghe được có người gọi tên hứ của mình, Diệp Tinh Bắc dừng bước, quay đầu nhìn lại.

Đó là... Giang Tư Du?

Năm năm không gặp, Giang Tư Du hình như không có gì thay đổi, tóc quần quăn rũ, mặt trái xoan cổ điển, còn có mặt mũi đẹp ngọt ngào lại tươi cười giả tạo.

Diệp Tinh Bắc nhìn chằm chằm Giang Tư Du khoảng khắc, Giang Tư Du đi qua, "Sao cô lại ở chỗ này?"

Giang Tư Du đối Diệp Tinh Bắc không chút khách khí ngữ khí rất không vừa lòng.

Nhưng, mặc dù Diệp Tinh Bắc liền làm quả phụ, đây cũng là quả phụ nhà họ Cố, không thể nào đắc tội.

Vì thế, nét mặt cô ta biểu lộ càng thêm ngọt ngào tươi cười "Bác Bắc, biết hôm nay chị trở về, ba mẹ cố ý để cho em tới đón chị về nhà. Chúng ta vẫn lại là khăn trương lên xe đi, không lại lỡ gặp ông nội lần cuối cùng."

Diệp Tinh Bắc bị Giang Tư Du kéo lên xe.

Trên xe, mùi hương lan tỏa.

Rất kỳ quái, Diệp Tinh Bắc ở trên máy bay ngủ suốt, ngồi ở trên xe một hồi, không ngờ hỗn loạn ngủ thiếp đi.

Lúc cô tỉnh lại, phát hiện chính mình ngủ trên một chiếc giường xa lạ, trên người không mặc y phục, một người đàn ông xa lạ nằm bên người.

Diệp Tinh Bắc buồn ngủ nhất thời bị kinh hãi không còn một mảnh, mạnh mẽ từ trên giường ngồi dậy, trừng to mắt nhìn về phía người đàn ông ngủ ở bên người cô, cho rằng cô đang nằm mơ.

Người đàn ông dường như nhận thức được, mở to mắt.

Rõ ràng là mới tỉnh, trong mắt anh ta như mang một tia sắc bén, làm cho người ta không dám nhìn thẳng.

"Cô là ai?" Người đàn ông ngồi dậy, lạnh lùng hỏi.

Diệp Tinh Bắc hung hăng bóp tay chính mình.

Đau!

Không phải nằm mơ!

Nhớ tới chuyện xảy ra trước khi cô mê man cô run run.

Cô bị Giang Tư Du tính kế!

Trên giường toàn vết máu, toàn thân bị đá nghiền đau đớn, nhất là vùng kín không thoải mái, đều đã nhắc nhở cô trên chiếc giường này, người đàn ông này làm gì với cô.

Cô bị hủy đi 21 năm trong sạch!

Giang Tư Du, cô tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho cô ta!

Diệp Tinh Bắc thấy Giang Tư Du nham hiểm, chính cô ngu xuẩn, toàn thân run lên, nói không ra lời.

"Trả lời vấn đề của tôi!" Người đàn ông thấy cô không nói lời nào, mạnh mẽ chiếm lấy cằm của cô, ánh mắt càng thêm lạnh lùng "Cô gái, nói, cô là ai, người nào phái cô tới?"

"Buông!" Diệp Tinh Bắc mạnh mẽ đánh rớt tay anh ta, cắn giận chất vấn: "Tôi còn muốn hỏi anh, anh là ai? Người nào phái anh tới? Vì cái gì... Vì cái gì..."

Ánh mắt của cô lúc lơ đãng lờ mờ vết máu trên khăn trải giường, cô nhất thời xấu hổ, đỏ bừng cả khuôn mặt, lấy chăn quăn quanh người.

Người đàn ông nhìn chăm chăm cô, hí hí mắt.

Anh ta không thể không thừa nhận, người phụ nữ trước mắt là người tuyệt sắc.

Từng có rất nhiều người dùng nhan sắc lấy lòng anh ta, nhưng đẹp như đứa bé gái trước mắt như vậy vẫn lại là độc một phần.

Không thể không nói, trên đời này rất nhiều chuyện đều là muốn xem mặt, bộ dạng xinh đẹp luôn luôn dễ dàng bị tha thứ.

Mà còn, anh ta giống như nhận ra cô là ai rồi.

Bạn đang đọc truyện *Sùng Thê Tận Xương: Ông Xã Thần Bí Có Chút Hư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2-1: Đàn ông ngồi xe lăn (1)

Nhìn đến cô vừa then thùng vừa lúng túng, vừa tức giống mèo con xù lông, tâm tình anh ta lại quý dị không sai, anh mím môi, rồi giường "Tôi là Cố Quân Trục, là chủ nơi này."

Trên người anh ta cái gì cũng chưa mặc, bỗng nhiên đứng dậy, thắt lưng rắn chắc, eo thon kêu gọi ở hai bên cột sống, hai chân thẳng tắp cùng mông đàn hồi vênh cao liền như vậy bất ngờ không phòng ngự tiến công trong ánh mắt Diệp Tinh Bắc.

Diệp Tinh Bắc hít vào miệng khí, mạnh mẽ dơ tay che mắt, gằn thét: "Anh biến thái sao? Bại lộ cuồng! Không biết xấu hổ!"

Cố Quân Trục tiện tay phủ thêm áo tắm, hừ lạnh: "Cô không phải biến thái, biết xấu hổ, thừa dịp tôi chưa chuẩn bị lên giường tôi để cho tôi ngủ!"

"Anh nói vậy!" Diệp Tinh Bắc tức muốn giết người: "Tôi mới vừa từ nước ngoài trở về, trên xe Giang Tư Du, Giang Tư Du nói đưa tôi về nhà gặp ông nội lần cuối, cô ta vì cái gì đưa tôi đến đây nơi này? Anh cùng cô ta cuối cùng có giao dịch xấu xa gì?"

Cố Quân Trục cầm lấy cốc nước, uống một hớp, quay đầu nhìn cô "Tuy tôi cũng là người bị hại, nhưng tôi có đầu óc, sẽ phân tích, không có chuyện gì đều chất vấn người khác, cho nên tôi có thể nói với cô, chúc mừng cô, cô bị người nhà của cô gả cho một con ma ốm sắp chết, cô sắp làm quả phụ rồi!"

"Tôi? Gả cho người nào?" Diệp Tinh Bắc chuyển tay, ngẩn ngơ nhìn anh, "Anh sao? Anh sắp chết?"

Người đàn ông này vừa thấy liền là tai họa, tai họa sống ngàn năm, anh ta nhảy lộc cộc như vậy, đáng vẻ không giống như là sắp chết?

"Đúng, liền là tôi " Cố Quân Trục mím môi.

"Cô chẳng những không có đầu óc, lỗ tai còn không tốt sao? Chẳng lẽ cô không nghe nói qua, từ một năm trước Ngũ thiếu gia nhà họ Cố, Cố Quân Trục, sau khi mất tích từ nước ngoài trở về, liền nằm trên giường không dậy nổi, bệnh nguy kịch, chỉ còn một hơi sau, lập tức liền muốn xuống mồ rồi hả?"

Diệp Tinh Bắc ngửa mặt nhìn về phía đối diện cô, che bóng đứng người đàn ông.

Vóc dáng ít nhất 1m85, đáng người che áo tắm đẹp thế nào, vừa rồi cô đã chính mắt nhìn qua rồi.

Dung nhan khôi ngô tuấn tú, hơn nữa ánh mắt kia tối đen sâu thẳm, chứa một loại mị lực khó nói lên lời, giống như có thể hút hồn người ta.

Sắc mặt quả thật có chút trắng xanh, nhưng theo lời nói của anh ta "Bệnh nguy kịch, chỉ còn một hơi" tuyệt đối không có một chút quan hệ nào.

Anh ta "Bệnh nguy kịch, chỉ còn một hơi", tối hôm qua Long Tinh Hồ Mạnh, làm cho cô bây giờ như là muốn vỡ vụn, đích thực là người nào?

Quý sao?

Bạn đang đọc truyện *Sùng Thê Tận Xương: Ông Xã Thần Bí Có Chút Hư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2-2: Đàn ông ngồi xe lăn (2)

Cô trợn mắt nhìn, cắn giận lên án: "Kẻ lừa đảo! Anh cùng Giang Tư Du một dạng, đều là kẻ lừa đảo đáng xấu hổ!"

Dáng vẻ cô gái thật sự quá mức vui tai vui mắt, gương mặt tuyết trắng tinh xảo không có một tia tỳ vết nào, da thịt non nót vô cùng mịn màng, dù cho chỉ là cái bình hoa, nhìn xong, cũng sẽ để cho người ta tâm tình sung sướng, yêu thích không buông tay.

Dáng vẻ tức giận càng quyến rũ mười phần, mắt to đen lúng liếng, đôi mắt tròn, làm ngửa trong lòng, muốn bế cô ở trên đùi.

Cố Quân Trục cảm thấy thú vị, cười nhẹ một tiếng, đang muốn mở miệng nói chuyện, tiếng đập cửa vang lên, "Thiếu gia, điểm tâm dọn xong, chủ tịch đang đợi người cùng thiếu phu nhân dùng bữa sáng."

"Biết rồi." Cố Quân Trục không chút để ý đem cốc nước vứt ở một bên "Lập tức đến."

Diệp Tinh Bắc trừng lớn mắt, chia chia Cố Quân Trục: "Thiếu gia?"

Lại trở tay chia chia chính mình "Thiếu phu nhân?"

"Đầu óc cuối cùng thông minh một lần." Cố Quân Trục xoay người đi tới phòng tắm "Nhưng dáng vẻ vẫn lại là cực kỳ ngốc!"

Diệp Tinh Bắc: "..."

Cô lơ mờ, lấy lại tinh thần: "Cố Quân Trục, anh trở lại nói rõ ràng cho tôi! Sao tôi lại thành thiếu phu nhân cái gì?!"

*

Nửa giờ sau.

Diệp Tinh Bắc mặc quần áo mới nhà họ Cố giúp cô chuẩn bị, ngồi trong phòng ăn dưới lầu.

Cô không nghĩ tới, trong phòng ăn nhà họ Cố, ngoài ông nội Cố Quân Trục, cô lại gặp được một người quen ngày xưa... Bạch Mộng Loan.

Người kia muốn mua trứng của cô, bị cô từ chối đã hơn một năm, mạnh mẽ đưa cho cô một đứa bé, nói xấu cô cùng đàn ông cấu kết, hại cô bị đuổi ra khỏi nhà họ Giang.

Bạch Mộng Loan cũng không nghĩ tới, vợ của Cố Quân Trục thực ra là Diệp Tinh Bắc mất tích hơn năm năm!

Nghĩ đến năm đó cô ta đối Diệp Tinh Bắc làm toàn bộ, sắc mặt cô ta trắng bệch.

Cố lão gia hiền lành cười chào hỏi cùng Diệp Tinh Bắc: "Bác Bắc, mau ngồi xuống, bác trai hỏi thăm ba mẹ cháu xem cháu thích ăn gì, cố ý để cho phòng bếp vì con làm, nhìn xem cháu thích không."

"Bác Cố, làm phiền người rồi." Diệp Tinh Bắc nhìn Cố lão gia, thái độ lễ phép mà xa cách "Nhưng là ba mẹ cháu cũng không biết cháu thích ăn cái gì, sợ người là hỏi không rồi."

Cố Quân Trục ngồi ở trên xe lăn, bỗng nhiên "Xuy" cười ra tiếng.

Từ lúc chào đời tới nay, lần đầu tiên người nhìn đến anh, để cho ba anh kinh ngạc.

Thú vị!

Thật sự là rất thú vị rồi!

Trên mặt Cố lão gia có chút không nhịn được, trợn mắt nhìn anh: "Cười cái gì mà cười? Vẫn còn không giúp Bác Bắc ăn cơm?"

Cố Quân Trục liếc mắt Diệp Tinh Bắc một cái: "Cô ấy là Bác Bắc, cũng không phải em bé, chẳng lẽ còn cần người khác ép cô mới có thể ăn cơm?"

"Người nào cần anh ép?" Diệp Tinh Bắc trợn mắt trừng anh: "Già thần già quý! Làm bộ làm tịch!"

Người đàn ông này lúc trong phòng ngủ rõ ràng đi như bay, đàn ông bị bệnh, rời khỏi phòng ngủ cư nhiên ngồi xe lăn, còn già bộ là đáng vẻ hấp hối.

Già bộ cực kỳ giống!

Nếu không phải cô tận mắt thấy anh Khí Thế Như Hồng, ánh mắt sắc nhọn, chắc cô thực không tin.

Đây là một tên lừa gạt!

Kẻ lừa đảo siêu cấp!

"Ba, người xem " Cố Quân Trục bắt đắ dĩ nhìn về phía Cố lão gia "Con đã nói rồi, con là người sắp chết, ai muốn gả cho con? Người bắt buộc người ta gả cho con, người ta hận con bây giờ không thể liến chết, trong lòng không biết rửa con như thế nào, đây là phải sao? "

Bạn đang đọc truyện *Sủng Thê Tận Xương: Ông Xã Thần Bí Có Chút Hư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3-1: Một khi đã như vậy, cũng đừng trách cô nhất báo trả nhất báo rồi! (1)

"Không được nói vậy!" Sắc mặt Cố lão gia có chút khó coi, nhìn Diệp Tinh Bắc liếc mắt một cái: "Ta cảm thấy được đại sư nói rất đúng, con cùng con gái nhà họ Giang là trời ban duyên phận, con không thấy con cùng Bắc Bắc ngủ một đêm, khí sắc đã tốt một chút rồi, còn có thể nở nụ cười, đây chứng minh đại sư nói đúng, con và Bắc Bắc là ông trời tác hợp cho, đây đều là công lao của Bắc Bắc!"

Diệp Tinh Bắc: "..."

Cô cũng không muốn loại công lao tốt này sao?

Cô dẫn lại tính tình hỏi: "Bác Cố, cháu ở nước ngoài công tác năm năm, ngày hôm qua mới vừa từ nước ngoài trở về, còn chưa có về nhà, đã bị Giang Tư Du lập kế, hôn mê bất tỉnh, người có thể nói cho cháu biết, đây là có chuyện gì không?"

Cố lão gia nhíu mày "Cháu không biết?"

Diệp Tinh Bắc lắc đầu "Cháu cái gì cũng không biết, cháu ở lại nước ngoài cực kỳ tốt, nếu không phải người nhà họ Giang ở các quốc gia đăng thông báo tìm người, nói bệnh tình ông nội con nguy kịch, hấp hối hết sức muốn gặp cháu lần cuối, cuộc đời này cháu đều sẽ không quay lại nơi đây!"

Cố lão gia nhíu mày càng khấn căng, trừng điệp đập bàn một cái: "Lão Giang này, thật sự là lão hồ đồ, sao ông ta có thể làm ra loại việc hồ đồ này chứ!"

Ông thở dài, nhìn về phía Diệp Tinh Bắc, thành khẩn nói: "Nha đầu, nhà họ Cố chúng ta và nhà họ Giang cháu vốn dĩ là có một đoạn nhân duyên, nhưng bởi vì con gái ta hủy hôn, đoạn nhân duyên kia không giải quyết được. Từ khi con gái ta hủy hôn, mấy năm nay nhà chúng ta việc gì cũng không thuận lợi, vận rủi trong nhà không ngừng, người lớn suy yếu, ta đi cầu đại sư, đại sư nói, nhà họ Cố nợ nhà họ Giang một nhân duyên, rõ ràng việc nhân duyên này, nhà họ Cố chúng ta mới có thể qua kiếp nạn này, cho nên, ta mới có thể đi nhà họ Cố, giúp A Trục cầu hôn con gái nhà họ Giang các cháu."

Nói tới đây, ông lại ảo não vỗ bàn một cái "Lúc ấy ta nói cực kỳ rõ ràng, toàn bộ dựa vào tự nguyện, tuyệt không miễn cưỡng, ta không biết, bọn họ vậy mà cái gì đều không nói với cháu, mạnh mẽ đưa cháu qua, khó trách nhà họ Giang ngày càng sa sút, lão Giang này thật sự càng ngày càng hồ đồ rồi!"

Thì ra là thế!

Bạn đang đọc truyện *Sủng Thê Tận Xương: Ông Xã Thần Bí Có Chút Hư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 3-2: Một khi đã như vậy, cũng đừng trách cô nhất báo trả nhất báo rồi! (2)

Diệp Tinh Bắc bưng tỉnh.

Khó trách năm năm không có để ý cô sống hay chết, bỗng nhiên phí thời gian tìm cô.

Hóa ra là vì trong nhà thiếu một người làm đám hỏi.

Giang Tư Du là bàn tay của bọn họ.

Giang Lăng Ngừ là bọn họ yêu thích.

Chỉ có cô Diệp Tinh Bắc, là người nhà họ Giang nguyện ý hi sinh làm công cụ.

Cô nắm lấy quyền, hỏi Cố lão gia: "Xin hỏi, nhà họ Giang đồng ý gả con gái cho nhà họ Cố, người cho nhà họ Giang lợi ích gì?"

Cố lão gia có chút xấu hổ, ho khan một tiếng, hàm hồ nói: "Cũng không hứa cái gì đặc biệt tốt, liền là công ty nhà họ Giang, bởi vì quyết sách sai lầm, sắp phá sản, ta đồng ý với ông nội cháu, chỉ cần nhà họ Giang các cháu đồng ý gả đứa bé gái qua, ta giúp nhà họ Giang các cháu qua cửa ải khó khăn."

Diệp Tinh Bắc gật đầu "Quả nhiên là như thế!"

Nhà họ Cố cho nhà họ Giang đặc biệt tốt.

Nhà họ Giang không nở mắt miếng thịt béo nhà họ Cố, lại không nở đem Giang Tư Du cùng Giang Lăng Ngừ gả cho Cố Quân Trục "Người sắp chết" này, đã nghĩ cô lưu lạc ở bên ngoài, dùng tin tức bệnh tình ông nội nguy kịch, lừa cô trở về.

Thật sự là nham hiểm.

Là.

Cô là con nuôi không có ở bên cạnh bọn họ lớn lên.

Nhưng bị ôm nhầm trong tã lót, là cô nguyện ý à?

Mạnh mẽ đem cô về nhà họ Giang, lại hỏi qua cô nguyện ý sao?

Giang Tư Du chiếm thân phận của cô, ở nhà họ Giang hưởng thụ hậu đãi vốn dĩ là do cô hưởng.

Từ nhỏ cô đã chịu đói ở nhà cha mẹ.

Nhà họ Giang sau khi phát hiện ôm nhầm con, không để ý cô khóc rống, mạnh mẽ dẫn cô về nhà họ Giang.

Sau khi mang về nhà họ Giang, lại ghét bỏ cô là "dã chủng" lớn lên trong nhà nghèo, nơi làm không tốt cô.

Mãi đến mười sáu tuổi, bởi vì Bạch Mộng Loan mạnh mẽ đưa cho cô một đứa bé, nhà họ Giang cùng cô đoạn tuyệt quan hệ, đuổi cô ra khỏi nhà.

Nếu không là vì lúc trước ông nội đối cô có vài phần yêu mến, cô muốn gặp ông nội lần cuối, có lẽ kiếp này, cô vĩnh viễn đều sẽ không đặt chân đến nhà họ Giang.

Năm đó, nhà họ Giang đối xử với cô, cô chưa từng nghĩ tới trả thù nhà họ Giang, nhà họ Giang cũng không đồng ý buông tha cô, đường xá xa xôi lừa cô trở về, cho cô hôn mê, để cho cô gả cho một người "Bệnh tình nguy kịch, người sắp chết".

Cô mới hai mươi một tuổi, nhà họ Giang đã nghĩ hại cô làm quả phụ!

Đều nói hồ dữ không ăn thịt con, vợ chồng Giang Chính Hành đối với cô nham hiểm như vậy, có thể thấy được cho tới bây giờ không xem cô như con gái bọn họ sinh ra.

Một khi đã như vậy, cũng đừng trách cô nhất báo trả nhất báo rồi!

Bạn đang đọc truyện *Sủng Thê Tận Xương: Ông Xã Thần Bí Có Chút Hư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4-1: Năm năm trước, cô bỗng nhiên đưa con cho tôi, là ở đâu tới? (1)

Cô âm thầm cắn răng, nhìn Cố lão gia hỏi: "Bác Cố, gả cho con trai của bác, cháu không mong muốn, là bọn họ tính kế cháu, cháu đối con trai của bác không có hứng thú, người có thể thả cháu đi không?"

"Chỉ sợ không thể."

Cố lão gia từ khó xử nói: "Ta và cha mẹ cháu đã vì cháu và A Trục làm chứng nhận kết hôn, tối qua lúc chửa và A Trục vào động phòng, nhà họ Cố chúng ta đã đãi tiệc khách, tuyên bố cháu gả vào nhà họ Cố rồi, là thiếu phu nhân nhà họ Cố, bây giờ cháu đổi ý, sợ là đã muộn rồi."

"Cái gì?" Diệp Tinh Bắc mạnh đập bàn, trợn mắt nhìn "Các người sao có thể như vậy? Cháu căn bản không ký tên, sao có thể có giấy chứng nhận kết hôn?"

Cố lão gia hướng về người phía sau.

Vệ sĩ đứng sau lưng hiểu ý, xoay người rời đi, rất nhanh cầm hai sổ hồng trở về.

Trên sổ hồng, ba cái chữ to bắt mắt: Giấy chứng nhận kết hôn.

Diệp Tinh Bắc khẩn cấp đem giấy chứng nhận kết hôn vào trong tay mở ra, cô cùng Cố Quân Trục chụp ảnh chung lập tức chiếu vào mắt cô.

Lúc chụp ảnh chung, ngũ quan đặc biệt non mềm, cô nhớ rõ đại khái là cô mười lăm mười sáu tuổi.

Đại khái là từ thẻ học sinh của cô kéo xuống tới ảnh chụp, cùng Cố Quân Trục cùng chụp ảnh.

Lại nhìn xuống mặt kí tên, rõ ràng cũng là chữ kí của cô mười lăm mười sáu, đại khái là từ sách bài tập của cô.

Nhà họ Giang vì để cho cô gả cho Cố Quân Trục, thật đúng là hao hết tâm cơ.

Cô đỡ bàn ăn, trước mắt từng trận biến thành màu đen.

Cố lão gia ho khan một tiếng, lấy giấy chứng nhận kết hôn trong tay Diệp Tinh Bắc, đưa cho vệ sĩ phía sau, thăm thía nói: "Nha đầu, bên ngoài truyền tin, A Trục nhà ta không sống được bao lâu, bất quá chỉ là tung tin vịt thôi, cháu cũng thấy đấy, A Trục nhà ta tuy bệnh một chút nhưng cũng không đoán mệnh, chỉ cần cháu thành thật ở lại bên cạnh A Trục, nhà họ Cố chúng ta hẳn không bạc đãi cháu! Cháu muốn cái gì, cứ nói với ta, tất cả ta đều thỏa mãn cháu!"

Bạn đang đọc truyện *Sủng Thê Tận Xương: Ông Xã Thần Bí Có Chút Hư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4-2: Năm năm trước, cô bỗng nhiên đưa con cho tôi, là ở đâu tới? (2)

Diệp Tinh Bắc vô lực ngã ngồi trên ghế, sắc mặt tái nhợt: "Cháu muốn ly hôn!"

"Không có khả năng."

Cố lão gia nói: "A Trục là nhân viên quân đội đặc biệt, tuy bởi vì vấn đề thân thể, trước mắt ở nhà tĩnh dưỡng, nhưng nó vẫn là quân nhân, cháu cùng A Trục là quân hôn, trừ khi A Trục gật đầu, nếu không cháu đừng nghĩ muốn ly hôn."

"Vậy anh liền gật đầu đi!" Diệp Tinh Bắc quay đầu trừng hướng Cố Quân Trục: "Anh cũng không muốn cưới tôi đúng không? Chúng ta ly hôn đi!"

"Nó nói không tính!"

Cố lão gia lạnh giọng nói: "Cán bộ phụ trách cho vợ chồng ký giấy li hôn là đệ tử của ta, chỉ cần ta không gật đầu, hai người các con cũng đừng nghĩ muốn ly hôn!"

Sau khi nói xong, ông đập bàn, phẩy tay áo bỏ đi, điểm tâm cũng chưa ăn.

Diệp Tinh Bắc: "..."

Cô lờ mờ, không biết bước tiếp theo nên như thế nào mới tốt, bên tai bỗng nhiên vang lên thanh âm ôn nhu của Bạch Mộng Loan: "Bắc Bắc, cô đã cùng cháu kết hôn, vậy cô liền an tâm sống cùng cháu, không cần trêu chọc ông nội nổi giận."

Chú?

Diệp Tinh Bắc trợn mắt há hốc mồm, quay đầu liếc Mộng Loan "Cô kêu người nào là chú?"

Bạch Mộng Loan theo bản năng nhìn Cố Quân Trục một cái, đôi má trắng nõn nhất thời không chịu nổi đỏ bừng, cúi đầu, khúm núm nói: "Chú là ông nội trẻ, tuy nhiên chú cực kỳ tuổi trẻ, nhưng quả thật đồng lứa với tôi, cho nên..."

Diệp Tinh Bắc nhìn mi: "Anh ta họ Cố, cô họ Bạch, vì cái gì cô gọi anh ta là chú."

"Tôi, tôi..." Bạch Mộng Loan cảm thấy thẹn nói không ra lời.

"Bởi vì cô ấy gả cho cháu!" Ngồi ở bên người Bạch Mộng Loan, một người trẻ tuổi lịch sự vẫn không nói gì: "Thím, người khỏe không, cháu là Cố Viễn Phụng, ba cháu là con cả, chú là con lao lai tử, cho nên chú cùng ba cháu tuổi tác cách nhau một chút."

Diệp Tinh Bắc: "..."

Cho nên, cô gả cho chú chồng của Bạch Mộng Loan?

Thật sự là son không chuyển thì thủy chuyển, lộ không chuyển thì nhân chuyển.

Cô có quá nhiều nghi vấn không có cớ bỏ, muốn hỏi Bạch Mộng Loan, Bạch Mộng Loan một phen thành cháu dâu của cô!

Lần này thuận tiện rồi!

"Bạch Mộng Loan, ta hỏi cháu, năm năm trước, cô bỗng nhiên đưa con cho tôi, là ở đâu tới?"

Bạn đang đọc truyện *Sùng Thê Tận Xương: Ông Xã Thần Bí Có Chút Hư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5-1: Nếu Bắc Bắc bỏ đi, các người liền chờ ta lột da của các người đi! (1)

Diệp Tinh Bắc nhập diễn trò rất nhanh, đã là ngữ khí trường bối hỏi vặn hỏi.

Bị một cô gái bảy tuổi, dùng ngữ khí trường bối chất vấn, hỏi lại chuyện làm cô ta chột dạ, Bạch Mộng Loan bị dọa đến toàn thân lạnh lẽo, đầu ngón tay phát run.

Cô ta như thế nào cũng không nghĩ tới, năm đó cô ta thiết kế trộm Cố Quân Trục, nghĩ muốn mẹ vinh nhờ con, gả cho Cố Quân Trục, lại ngoài ý muốn không gả thành.

Hiện giờ, Diệp Tinh Bắc trái lại thành vợ Cố Quân Trục.

Mà cô ta... Muốn vãn tính kế, tất cả trả tính, chỉ gả cho một con riêng không có quyền thừa kế!

Ông trời thật sự là quá không công bằng rồi!

Cô ta che dấu nội tâm hoảng sợ cùng không cam lòng, miễn cưỡng cười cười: "Bắc Bắc, một năm trước, cháu bị một lần trọng thương, quên rất nhiều chuyện, người nó con là nói con gì? Cháu không nhớ rõ rồi."

"Liên là cô nói xấu ta cùng đàn ông hoang sinh con!" Ánh mắt Diệp Tinh Bắc như băng, lạnh lùng đóng trên thân thể cô ta: "Cô đem đứa bé vứt cho ta bỏ chạy, ta nuôi đứa bé kia hai ngày, chung quanh tìm cô, nghĩ muốn trả con cho cô, không đợi t đến tìm cô, người nhà họ Giang chợt xông tới nơi ta thuê, nói đứa trẻ kia là đã chùng của ta, bọn họ nói ta làm bại hoại thanh danh nhà họ Giang, đuổi ta ra khỏi nhà họ Giang, chạy tới nước ngoài!"

Cô cắn chặt răng, chịu đựng trong mắt chua xót cùng hận ý trong lòng: "Năm ấy, ta mới mười sáu tuổi, bị ép rời khỏi anh trai ta, bị trục xuất đến nước khác tha hương, một mình sinh sống."

Trong đó thời gian khốn khổ, có thể nghĩ.

Bạch Mộng Loan như là bị cô dọa đến chột, trong mắt hiện lên tia lệ "Đúng, thực xin lỗi, Bắc Bắc có phải người nghĩ sai rồi hay không? Cháu không biết đứa bé gì cả, cháu hẳn không làm chuyện này..."

"Thím " Cố Viễn Phụng bỗng nhiên đứng lên, cung kính nói: "Người đại khái đi đường mệt nhọc, nhớ làm sự tình, thân thể Mộng Mộng không thoải mái, cháu mang cô ấy trở về trước."

Anh ta cầm tay Bạch Mộng Loan, mang theo Bạch Mộng Loan đứng dậy rồi đi.

Diệp Tinh Bắc nhìn bóng lưng bọn họ rồi đi, cắn chặt răng.

Đi?

Hòa thượng không thoát khỏi miếu.

Hiện giờ, cô trở lại.

Người hại cô, cô sẽ từng bước thanh toán.

Thiếu nợ cô, cô sẽ đòi lại từng chút từng chút!

Mãi đến rốt cuộc nhìn không thấy Cố Viễn Phương và Bạch Mộng Loan, cô mới thu hồi ánh mắt, đá đá ghế Cố Quân Trục: "Nhang nghĩ cách đi, chúng ta khẩn trương ly hôn."

Cố Quân Trục chậm rãi uống xong miếng cháo sau cùng, tao nhả lau lau môi "Đừng có nằm mộng, ba tôi quyết định, không ai có thể thay đổi."

Bạn đang đọc truyện *Sùng Thê Tận Xương: Ông Xã Thần Bí Có Chút Hư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5-2: Nếu Bắc Bắc bỏ đi, các người liền chờ ta lột da của các người đi! (2)

Diệp Tinh Bắc tức điên rồi.

Cô vừa sợ vừa giận, nhất khẩu đông tây đều đã ăn không vô, người đàn ông này lại cho cô là xướng tuồng ăn với cơm, người không có việc gì ăn no rồi!"

Diệp Tinh Bắc vỗ bàn "Dù sao tôi không thừa nhận anh là chồng tôi, tôi muốn ra ngoài ở!"

"Đúng lúc. " Cố Quân Trục lườm cô một cái "Tôi cũng không nghĩ muốn thừa nhận coi là vợ, hoan nghênh cô di chuyển đi ra ngoài ở!"

Diệp Tinh Bắc chán nản, lại không có cách, vừa mạnh mẽ vỗ cái bàn một phen, xoay người rồi đi.

"Nhớ rõ hai ngày sau trở về. " Phía sau truyền đến thang âm của Cố Quân Trục phảng phất bề ngọc êm tai "Kết hôn ngày thứ ba, tôi muốn đưa cô lại mặt."

Diệp Tinh Bắc cước bộ lao đảo, hoài nghi chính mình nghe lầm, khó có thể tin quay đầu nhìn anh: "Lại mặt? Anh đã cũng không tán thành cuộc hôn nhân này, hai ngày sau, vì cái gì anh muốn theo giúp tôi lại mặt?"

"Đây là tập tục ở Giang Thành, cô dâu không trở về nhà, mọi việc nhà mẹ đẻ đều không thuận lợi." Cố Quân Trục ngoắc ngón tat, trong bóng tối ló ra một người, đi đến phía sau anh, vì anh thôi động xe lăn, "Nếu cô không sợ ba tôi mạnh mẽ đem cô trở về nhà họ Giang làm mất mặt, tùy ý cô!"

"Anh..." Diệp Tinh Bắc đã tức giận không nói nên lời.

Người đàn ông này..... Quả thật là có bệnh!

Bất quá không phải bệnh sắp chết, mà là bệnh thần kinh!

*

Một giờ sau.

Tập đoàn giải trí quốc tế Tinh Cung ở Giang Thành.

Chủ tịch quốc tế Tinh Cung- Diệp Tinh Ly đứng tại bàn làm việc rộng rãi hướng ba vệ sĩ theo sau Diệp Tinh Bắc: "Phế vật! Tất cả đều là phế vật! Sự Bắc Bắc xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, cố ý phái ba người các cậu đi bảo vệ Bắc Bắc, kết quả các cậu còn đem người đánh mất rồi! Chờ tôi đánh

chân chó của các cậu đi!"

Ba người cúi đầu, vẻ mặt xấu hổ, chật vật không chịu nổi.

Ngày hôm qua, Diệp Tinh Bắc lên xe nhà họ Giang, bọn họ ngồi ở xe vệ sĩ nhà họ Giang, đi theo sau Diệp Tinh Bắc.

Cũng không biết như thế nào, mơ mơ màng màng liền đã ngủ.

Sáng sớm tỉnh lại, phát hiện bọn họ ngủ ở trong khách sạn.

Hỏi lễ tân nói là người nhà họ Giang đưa bọn họ tới, tiền phòng đã trả rồi.

Bọn họ vội vàng đi nhà họ Giang tìm người.

Kết quả, ngoài cổng chính liền ngăn cản.

Nói Diệp Tinh Bắc đang ở cùng người nhà ôn chuyện, không tiếp khách.

Bọn họ là khách?

Tôi cũng là nhà Diệp Tinh Bắc, bọn họ không dám xông vào, kiên trì tìm đến Diệp Tinh Ly báo cáo.

Không chút ngoài ý muốn, ngừng một trận đồ ập xuống.

Diệp Tinh Ly quơ lấy cái chìa khoá xe, đi nhanh ra ngoài "Còn không mau triệu tập người, Bắc Bắc là cây tiền của Tinh Cung, nếu Bắc Bắc bỏ đi, các người liền chờ ta lột da các người đi!"

Bạn đang đọc truyện *Sủng Thê Tận Xương: Ông Xã Thần Bí Có Chút Hư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6-1: Thiên tài nhi đồng Tiểu Thụ (1)

Diệp Tinh Ly vừa mới đi ra cửa, điện thoại vang lên rồi.

Diệp Tinh Ly lấy điện thoại ra, nhìn vui mừng quá đổi, chuyển điện thoại: "Bắc Bắc? Em không sao chứ?"

"Không sao. " Diệp Tinh Bắc nói: "Em đang ở dưới lầu của Tinh Cung, bị lễ tân cản lại, anh nói với lễ tân một tiếng để em lên."

"Em đứng yên đừng nhúc nhích" Diệp Tinh Ly vội vàng nói: "Anh xuống đón em!"

Rất nhanh, Diệp Tinh Ly đi thang máy chuyên dụng đến đại sảnh.

Thang máy vừa mới mở ra, anh liếc thấy Diệp Tinh Bắc đứng ở trước bàn.

Bắc phương có một giai nhân, di thể mà độc lập.

Nhất Cố Khuyết Nhân Thành, Cố Khuyết Nhân Quốc.

Diệp Tinh Bắc khuyết quốc khuyết thành đứng ở nơi đó, giống như một cực quang đẹp mắt, đẹp khiến người ta hoa mắt thần mê.

"Bắc Bắc!" Diệp Tinh Ly ba chân bốn cẳng tiến lên, đồng loạt bắt được cánh tay Diệp Tinh Bắc, trên dưới đánh giá: "Như thế nào? Có bị thương chỗ nào không? Cha mẹ kể có coi thường em không?"

Diệp Tinh Bắc tránh tay anh ra, lắc đầu: "Không có."

Trái lại cha mẹ kể của cô không coi thường cô, liền là cả đêm qua, gả mẹ biến vịt, cô êm đẹp biến thành "Thiếu phu nhân nhà họ Cố".

Thật đáng giận, danh phận đã định, trong sạch cũng không có.

Nghĩ đến vết máu trên khăn trải giường kia, lục phủ ngũ tạng cô liền đau đến lợi hại.

Sắc mặt cô thật sự không tốt, Diệp Tinh Ly nghiêng răng nghiêng lợi "Những người đó nhà họ Giang khẳng định coi thường em rồi! Bắc Bắc, em đừng chịu đựng nữa, đi, anh ba trút giận cho em!"

Anh bắt lấy tay Diệp Tinh Bắc, xoay người đi ra ngoài, muốn đi tìm người nhà họ Giang tính sổ.

Diệp Tinh Bắc túm chặt anh "Thôi, sau này hãy nói, việc công quan trọng hơn."

Lần này Diệp Tinh Bắc về Giang Thành, không chỉ vì việc riêng, còn có việc công.

Tháng trước, tổng giám công ty Tinh Cung ở Giang Thành tạm rời cương vị công tác, vẫn chưa tìm được người thích hợp.

Nếu quyết định về Giang Thành, cô hướng tổng giám đốc quốc tế Tinh Cung Diệp Tinh Lan thảo luận vị trí này.

Làm có "Thần âm nhạc" xưng là thiên tài sáng tác.

Cây tiền lớn nhất Tinh Cung làm tổng giám công ty Tinh Cung ở Giang Thành dư dả.

Tuần trước bên trong bưu kiện đã tuyên bố hôm nay cô sẽ tới công ty nhậm chức, cùng người phụ trách ngành gặp mặt, cô không thể ngày đầu tiên đi làm liền trốn việc.

"Được " Diệp Tinh Ly gật đầu, nắm ở bờ vai cô: "Trước tiên anh đưa em đi dạo, sau đó đưa em đi xem nơi làm việc."

Anh chỉ mong sao Diệp Tinh Bắc khẩn trương nhận việc, như vậy anh có thể làm ông chủ vung tay, đi chung quanh ung dung tự tại rồi.

Anh mang theo Diệp Tinh Bắc đi ra ngoài, Diệp Tinh Bắc nghiêng đầu nhìn anh hỏi: "Anh ba, Tiểu Thụ đâu?"

Tiểu Thụ là quý danh của Diệp Dập Dương, liền là đứa bé năm đó bị Bạch Mộng Loan nhét vào trong ngực cô, làm hại Diệp Tinh Bắc bị đuổi ra khỏi nhà họ Giang.

Năm năm trước, đứa bé mới có mấy tháng, bị Bạch Mộng Nhân nhét vào trong lòng cô.

Bạch Mộng Loan nhảy lên xe chạy, Diệp Tinh Bắc không đuổi theo.

Cô ôm đứa bé kia tìm Bạch Mộng Loan hai ngày, Bạch Mộng Loan giống như bốc hơi, không thấy bóng người.

Về sau, nhà họ Giang bởi vì đứa bé kia, nói xấu cuộc sống của cô, cùng đàn ông hoang kết hợp sinh ra đã chúng, mắng cô bại hoại thanh danh nhà họ Giang, đuổi cô ra khỏi nhà họ Giang.

Cô nghĩ muốn đem đứa bé kia đưa đến viện phúc lợi, nhưng không biết vì cái gì, cô không nỡ, rõ ràng đã ôm đứa bé đến cửa việc phúc lợi, cô lại ôm trở về.

Về sau, duyên phận cô được anh cả Diệp Tinh Lan cứu.

Diệp Tinh Lan đem cô và đứa bé kia mang tới nước ngoài, dốc lòng chăm sóc.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Thê Tận Xương: Ông Xã Thân Bí Có Chút Hư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6-2: Thiên tài nhi đồng Tiểu Thụ (2)

Cô ở nhà họ Giang, gọi là Giang Tư Bắc.

Sau khi được Diệp Tinh Lan cứu, Diệp Tinh Lan sửa lại tên cho cô, gọi là Diệp Tinh Bắc.

Cô gọi đứa bé là Diệp Dập Dương, tên huy là Tiểu Thụ, làm thủ tục nhận con nuôi.

Năm năm trước, cô mười sáu tuổi.

Tiểu nha đầu mười sáu tuổi, làm mẹ của một đứa trẻ mới chào đời, lúc đó nghĩ đến gian khổ cùng bối rối.

May mà, cô có anh cả, anh ba giúp đỡ, thiếu ăn thật khổ.

Tiểu Thụ với những đứa trẻ khác cũng không giống, từ nhỏ đặc biệt trưởng thành sớm, đặc biệt thông minh.

Anh ba có lần chợt có ý nghĩ mang theo Tiểu Thụ đi kiểm tra chỉ số thông minh, chuyên gia nói Tiểu Thụ là thiên tài nhi đồng hiếm có, hai mắt nhìn Tiểu Thụ phát sáng, hận không thể đem Tiểu Thụ giữ lại làm nghiên cứu.

Anh ba mang theo Tiểu Thụ từ sở nghiên cứu đi về văn thần bí lâm nhâm, liên tiếp nhắc với cô, khiến cho cô xem trọng Tiểu Thụ, ngàn lần đừng cho sở nghiên cứu đem Tiểu Thụ đi phân tích nghiên cứu.

Diệp Tinh Bắc ngay lúc đó biểu tình là như vậy: "..."

Anh ba nhà cô không hồ là anh ba, đặc điểm lớn nhất liền là..."Anh".

Nghe Diệp Tinh Bắc nhắc tới Tiểu Thụ, trên mặt Diệp Tinh Ly tươi cười càng sáng lạn vài phần: "Anh đưa Tiểu Thụ tìm trường tiểu học, đưa thằng bé đến trường, lớp ba...!"

Diệp Tinh Ly đắc ý vươn ba ngón tay ra, dung nhan vô cùng đẹp trai cùng nụ cười rực rỡ, có thể làm mất người ta mù quáng.

"..." Diệp Tinh Bắc bất đắc dĩ: "Anh ba, Tiểu Thụ mới năm tuổi, anh chỉ vì cái trước mắt rồi!"

"Muốn liền là loại này làm cho người ta roi kính mắt hiệu quả!" Diệp Tinh Ly nói: "Nếu không sợ em không vừa ý, anh còn muốn để cho Tiểu Thụ trực tiếp lên lớp sáu, trình độ lớp ba đối với Tiểu Thụ nhà chúng ta quá đơn giản, nhất là tiếng Anh!"

Diệp Tinh Bắc: "..."

Đây trái lại.

Tiểu Thụ từ nhỏ sống cùng cô ở nước ngoài, ra cửa nói tiếng Anh, ở nhà nói quốc ngữ, ngày đó bắt đầu nói thằng bé liền là giáo dục song ngữ rồi.

Diệp Tinh Ly đắc ý nói: "Bắc Bắc, em không thấy đáng vẻ hiệu trưởng nhìn thấy Tiểu Thụ nhà chúng ta, tất cả hai mắt phát sáng, nhìn như là thấy bảo vật hiếm có."

Diệp Tinh Bắc lắc đầu.

Tiểu Thụ cũng là một trong những nguyên nhân cô về Giang Thành.

Anh ba cô thừa dịp cô đi nơi khác công tác, đem Tiểu Thụ lừa tới Giang Thành.

Để cho anh ba cô không đầu óc đưa cô nhìn cậu bé, cô thật sự lo lắng, đành phải đuổi theo.

Nào biết, mới vừa đến Giang Thành, nhà họ Giang sẽ đưa cô một phần "Hậu lễ".

Nghĩ đến không còn trong sạch, tim cô lại đau.

Bạn đang đọc truyện *Sùng Thê Tận Xương: Ông Xã Thân Bí Có Chút Hư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7-1: Cầu xin tha thứ (1)

Thôi đi.

Coi như là bị chó cắn một cái.

Con trai của cô đã năm tuổi, trong sạch không còn tính?

Dù sao đời này cô đã nghĩ nuôi Tiểu Thụ, căn bản không định lập gia đình.

Có phải thân trong sạch có quan hệ gì hay không?

Nói đến cháu trai bảo bối, mặt mày Diệp Tinh Ly hớn hở, hai người vừa đi, vừa nói, rất nhanh đến phòng họp.

Trong phòng họp, giờ phút này ngôi sao đỉnh cao và ngôi sao được xếp hạng đều đã ngồi đầy.

Mọi người tốp năm tốp ba thảo luận vị kia tổng giám công ty Asterism đang bay từ nước ngoài về.

Asterism dịch ra là ngôi sao.

Asterism là tác giả của bài hát Tinh Cung, hoàn toàn xứng đáng là ngôi sao.

Cô mười sáu tuổi tham gia, một năm sau, tác phẩm của cô nằm trong bảng xếp hạng âm nhạc quốc tế.

Tham gia năm năm, vô số người mới bởi vì ca khúc của cô sau một đêm.

Tìm cô mới khúc Thiên Vương Thiên Hậu, vô số lần đều không được.

Chỉ cần mọi người biết ngôi sao quen thuộc, Asterism là máy in tiền của Tinh Cung.

Do cô làm tổng giám của Tinh Cung, chỉ có người hâm mộ ghen tị, không ai không phục.

Tại vị trí cuối cùng trong phòng họp, Giang Tư Du cùng Giang Lăng Ngừ đang xì xào bàn tán.

Các cô lặng lẽ nghị luận, nhưng hôm nay nhân vật chính: tổng giám của Tinh Cung, về sau là boss lớn nhất Tinh Cung ở Giang Thành, Asterism.

Từ sơ yếu lý lịch cá nhân xem qua, Asterism cùng tuổi với Giang Tư Du, lớn hơn Giang Lăng Ngừ một tuổi.

Nhưng, Asterism hiện giờ có giá trị hàng trăm triệu, hai các cô lại vì cha các cô quyết định sai lầm, công ty nhà họ Giang gặp khó khăn, không thể không đến Tinh Cung, lấy thân phận chị em gái ra ngoài, muốn bản thân dần dần vào làng giải trí.

Thật sự là người so với người, tức chết.

Các cô thở ngắn thở dài, lúc than vận mệnh mình không tốt, cửa phòng họp mở ra, các cô lại nhìn đến Diệp Tinh Ly cùng Diệp Tinh Bắc tiến vào phòng họp, tất cả hai người đều u mê.

Các cô trơ mắt nhìn Diệp Tinh Bắc ở vị trí cao nhất, đứng lại, ngữ khí nhàn nhạt giới thiệu: "Chào mọi người, tôi là Asterism, mới nhận chức tổng giám Tinh Cung ở Giang Thành, về sau mọi người có thể gọi tôi là Diệp tổng giám."

Thanh âm Diệp Tinh Bắc rất êm tai, rõ ràng chỉ là thanh âm loãng mười phần, đã có một loại mật trong veo, nghe lọt vào trong tai, lưu luyến thoải mái nói không nên lời.

Đã có thể là thanh âm như vậy, nghe vào trong lỗ tai Giang Tư Du, lại giống như sét đánh.

Máy in tiền thần bí của Tinh Cung, cũng không phải Asterism lộ diện trước mặt chúng ta, thực ra là Diệp Tinh Bắc năm năm trước bị đuổi ra khỏi nhà họ Giang, không nhà để về lưu lạc đầu đường?

Không, không, không!

Điều đó không có khả năng!

Sắc mặt Giang Tư Du trắng bệch.

Nghĩ đến năm đó cô ta nói xấu và hãm hại Diệp Tinh Bắc, toàn thân cô ta phát run, mặt không còn chút máu.

Hợp đồng của cô ta với Tinh Cung là mười năm!

Diệp Tinh Bắc thậm chí không cần tận lực làm cái gì, cô chỉ cần giấu giếm, cô liền xong rồi!

Cô nghĩ ra tên, làm ngôi sao nổi tiếng.

Làm ngôi sao nổi tiếng có nhiều tiền bạc, có thể suy trì cuộc sống sung sướng của cô.

Làm ngôi sao nổi tiếng có thể thoát khỏi vận mệnh làm đám hỏi bị nhà họ Giang tung đi.

Nhưng Diệp Tinh Bắc hiện giờ thực ra là lão đại của Tinh Cung ở Giang Thành!

Làm thù hạ của Diệp Tinh Bắc, cô ta làm sao có thể một ngày nổi danh?

Hợp đồng của cô ta trong tay Diệp Tinh Bắc, Diệp Tinh Bắc tựa như nắm của cô ta bảy tấc, cho cô ta thắng chức rất nhanh cô ta liền thắng chức rất nhanh, cho cô ta thân bại danh liệt cô ta liền thân bại danh liệt!

Chương 7-2: Cầu xin tha thứ (2)

Diệp Tinh Bắc nói chút gì, Diệp Tinh Ly nói chút gì, mỗi người phụ trách còn nói chút gì, tất cả cô ta đều nghe không được.

Cô ta thậm chí không biết những người đó là khi nào thì tốp năm tốp ba rời đi, sau cùng trong phòng họp to như vậy, chỉ còn lại có Diệp Tinh Bắc, Diệp Tinh Ly cùng cô còn có Giang Lăng Ngừ.

Diệp Tinh Bắc thích thú nhìn Giang Tư Du.

Thật không nghĩ tới, vậy mà Giang Tư Du lại ký hợp đồng với Tinh Cung, đây đối với cô mà nói thật sự là đại hi!

Cô tới Tinh Cung ở Giang Thành, là vội vàng nhận chức, chuyện ở Tinh Tông cô cũng chỉ biết đại khái.

Giang Tư Du mới vừa ký hợp đồng, vẫn còn không đến báo cáo cho cô biết vị trí.

Cô vô luận như thế nào không nghĩ tới, hôm nay sẽ gặp được Giang Tư Du ở Tinh Cung!

Gặp Giang Tư Du đã dọa u mê, cô chậm rãi đi đến trước mặt Giang Tư Du, giọng mỉa mai cười: "Giang Tư Du, tôi có thể có thành tích hôm nay, vẫn lại là nhờ cô ban tặng! Nếu năm đó không phải cô trăm phương nghìn kế hãm hại tôi, đuổi tôi ra khỏi nhà họ Giang, anh cả cũng sẽ không phát hiện tôi có thiên phú kinh người về phương diện sáng tác, hiện giờ trong giới âm nhạc, cũng sẽ không có "Thần âm nhạc" Asterism."

Cô nhìn chằm chằm Giang Tư Du, khóe môi xinh đẹp hơi hơi xếch lên "Giang Tư Du, tôi có thể có hôm nay, không thể bỏ qua công lao của cô!"

Diệp Tinh Bắc mỗi một chữ, đều đã như kiếm băng, một kiếm lại một kiếm chém vào trong lòng Giang Tư Du.

Cô ta vừa kinh vừa sợ, lạnh run.

Cô ta là con gái nuôi nhà họ An.

Diệp Tinh Bắc mới đúng con gái ruột nhà họ Giang.

Nhà họ Giang nuôi cô ta 15 năm, chợt phát hiện Diệp Tinh Bắc mới đúng là cốt nhục nhà họ Giang, vội vàng đem Diệp Tinh Bắc mang về nhà họ Giang.

Cô ta sợ Diệp Tinh Bắc thay thế vị trí của cô ta, nhiều lần nói xấu hãm hại Diệp Tinh Bắc.

Diệp Tinh Bắc mới vừa trở lại nhà họ Giang, sự tình gì cũng đều không hiểu, mọi người chung quanh nhìn cô ta lớn lên từ nhỏ đến lớn, cảm tình đều tự nhiên hướng đến cô ta.

Cô ta không nỗ lực, liền dùng Bạch Mộng Loan không muốn con, tính kế Diệp Tinh Bắc bị đuổi ra khỏi nhà họ Giang.

Cô ta vốn cho là, Diệp Tinh Bắc bị đuổi ra khỏi nhà họ Giang, lại bị phá hủy thanh danh, đời này khẳng định xong rồi.

Nhưng cô ta không nghĩ tới, năm năm sau, Diệp Tinh Bắc cao điệu về nước, lộng lẫy xoay người, vậy mà thành Asterism.

So với Diệp Tinh Bắc, cô ta chỉ là bụi bặm nhỏ bé trên mặt đất, mà Diệp Tinh Bắc là ngôi sao chân trời xa xôi.

Cô ta nhìn Diệp Tinh Bắc, cả người run rẩy thành một đoàn.

Bỗng nhiên, đầu gối cô ta mềm nhũn, mạnh mẽ quỳ đến trên đất, hai tay chống đất, cúi đầu, khóc thương xót: "Bác Bắc, thực xin lỗi... Thực xin lỗi... Tôi biết trước kia tôi đã làm rất nhiều chuyện có lỗi với cô, nhưng khi đó tôi còn nhỏ tuổi, chỉ có mười sáu tuổi... Khi đó tôi quá nhỏ, vẫn lại là đứa bé không hiểu chuyện, bây giờ tôi biết sai rồi, cô tha thứ cho tôi đi, Bắc Bắc..."

Chương 8: Đi lại mặt lại mặt!

Giang Tư Du biết cái gì gọi là kẻ thức thời trang tuần kiệt.

Hiện giờ cô ta so với Diệp Tinh Bắc, cái gì cũng không bằng.

Nếu cô có thể lợi dụng Diệp Tinh Bắc mềm lòng, để cho Diệp Tinh Bắc tha thứ cho cô ta, như thế, có Diệp Tinh Bắc phía sau, về sau cô ta có thể đạt được điều tốt!

Thành siêu sao quốc tế, mỗi ngày được mọi người nói gì đó, dễ dàng!

Tiền nhiều như vậy, người khác muốn ôm cũng chưa có cách ôm được, mà cô ta chỉ cần vứt bỏ mặt mũi, khổ sở cầu xin là được!

Cô ta và Diệp Tinh Bắc dù sao cũng là chị em, chỉ cần cô ta khóc thể thảm một chút, cô không tin Diệp Tinh Bắc vô tâm như vậy!

Cô ta tính toán rất tốt, cũng có thể co được dân được.

Chỉ tiếc, cô ta nghĩ sai rồi.

Hôm nay Diệp Tinh Bắc đã không phải Diệp Tinh Bắc năm năm trước.

Người mẹ mạnh mẽ.

Tuy Tiểu Thụ không phải con trai ruột của cô, nhưng vì bảo vệ Tiểu Thụ khỏe mạnh lớn lên, Diệp Tinh Bắc kiên cường năm năm, đã hãn không cho bất kỳ kẻ nào có cơ hội lợi dụng cô.

Cô cảm thấy được Giang Tư Du hướng cô đập đầu cầu xin tha thứ một màn này rất mỹ diệu, chỉ tiếc, người xem quá ít.

Cô bỗng nhiên nghĩ đến lời Cố Quân Trục nói hai ngày sau lại mặt.

Ngày đó, người nhà họ Giang hãn là đầy đủ hết!

Đến ngày đó... Giang Tư Du chờ coi!

Còn có người khác nhà họ Giang!

Cô rất kỳ vọng bọn họ nhìn đến Cố Quân Trục kỳ thật không có bệnh nguy kịch, cô căn bản hãn không làm quả phụ!

*

Hai ngày sau.

Buổi sáng.

10 giờ.

Dáng vẻ Cố Quân Trục lười biếng ngồi ở trên ô tô, tuy có hứng thú nghiêng đầu nhìn Diệp Tinh Bắc ngồi ở bên cạnh anh: "Thật không nghĩ tới, cô cư nhiên thực cùng tôi về nhà họ Giang lại mặt."

Diệp Tinh Bắc hừ lạnh một tiếng, liếc anh ta: "Tôi cũng không nghĩ tới, theo như đồn đãi phóng đăng không kèm chế được Cố ngũ thiếu gia yêu tự do, thực sẽ bỏ quên cuộc sống độc thân ung dung tự tại, bị một tờ giấy chứng nhận kết hôn cho vậy!"

Cố Quân Trục nhíu mày xem cô: "Cô cực kỳ hiểu tôi?"

Diệp Tinh Bắc liếc nhìn anh một cái: "Trước kia không biết, bây giờ biết, biết người biết ta, mới có thể nhanh ly hôn!"

Nghĩ đến cô không hiểu chồng hơn pháp luật, cô liền muốn thổ huyết.

Nhà họ Giang chết tiệt!

Giang Tư Du chết tiệt!

Như thế này xem cô thu phục cô ta như thế nào!

"Ly hôn?" Hai tay Cố Quân Trục khoanh lại, gồi ở sau ót, cảm thán than dài một tiếng: "Thân phận của tôi nhất định tôi không thể dễ dàng ly hôn, ly hôn cô cũng đừng suy nghĩ, suy xét một phen cùng tôi già làm vợ chồng."

Diệp Tinh Bắc nhú mày: "Anh có thân phận gì, không thể dễ dàng ly hôn?"

Cố Quân Trục thứ cô: "Ba tôi không phải cùng cô nói, tôi là nhân viên quân đội đặc biệt, ly hôn phải do quân đội phê chuẩn, mà quân đội khẳng định muốn lão gia nhà chúng ta gật đầu, mới dám phê chuẩn, nếu cô muốn chờ lão gia nhà chúng ta gật đầu, còn không bằng chờ lão gia nhà chúng ta xuống mồ mới thành hiện thực."

Diệp Tinh Bắc: "..."

Như vậy nguyên rủa cha của mình cũng được sao?

Là cha sao?

Cô nhú mày: "Tôi không rõ, điều kiện lấy nhà các người, anh tìm con gái nào không được, vì cái gì phải muốn tìm nhà họ Giang sa cơ thất thế?"

Cố Quân Trục liếc cô một cái, chắc chắn: "Xem ra nhà họ Giang thật sự là đặc tội với cô, nói nhà mẹ đẻ mình sa cơ thất thế, nói một chút cũng không ngượng."

Diệp Tinh Bắc hừ một tiếng: "Tôi đã sớm không phải người nhà họ Giang, baai giờ tôi họ Diệp, nhà họ Giang căn bản không phải nhà mẹ đẻ tôi!"

Cố Quân Trục nhú mày: "Nhà họ Giang không phải nhà mẹ đẻ cô, cô mong gặp trở về nhà cái gì?"

"Người nào nói cho anh, hôm nay tôi đi nhà họ Giang để lại mặt?" Diệp Tinh Bắc cũng nhú mày nhìn anh: "Hôm nay tôi về nhà họ Giang đập bể sân bãi có được không? Có Cố ngũ thiếu gia anh đến thăm, hôm nay nhà họ Giang khẳng định đầy đủ! Trước kia nợ tôi, hôm nay có một cái tình một cái, hôm nay có một cái tình một cái, người nào đều đừng nghĩ chạy!"

Bạn đang đọc truyện *Sủng Thê Tận Xương: Ông Xã Thần Bí Có Chút Hư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Duyên tuyệt không thể tả!

Cố Quân Trục nghiêng đầu nhìn cô một hồi, lắc đầu chắc chắn: "Khó trách trong sách nói, thà đắc tội với mười quân tử chớ đắc tội với một tiểu nhân, thà đắc tội với mười tiểu nhân chớ đắc tội với một người phụ nữ! Bộ sách vạn năng, thật không lừa tôi!"

"Này, anh tránh xa!" Diệp Tinh Bắc tức giận lườm anh một cái: "Tôi vừa mới hỏi anh vì cái gì muốn cưới tôi?"

"Không nha." Cố Quân Trục liếc nhìn cô một cái, trong mắt mỉm cười, đôi mắt xinh đẹp như nắng mai, ánh sáng lung linh, làm tim người ta nhảy loạn "Ba tôi không phải nói chỉ cần là họ Giang, ai cũng có thể, không nhất định là cô, chẳng qua nhà họ Giang không nỡ để hai người con gái khác cho một người sắp chết làm quả phụ, đem cô tới mà thôi."

Diệp Tinh Bắc nhú mày: "Ngày đó ba anh nói là thật? Tôi còn tưởng rằng là gạt người."

"Đương nhiên là thật. " Cố Quân Trục không chút để ý nói: "Chẳng thế thì cô cho là lão gia nhà chúng tôi lấy danh vọng địa vị, làm sao có thể làm ra chuyện thừa dịp cô hôn mê khiến cho tôi u mê hồ đồ ngủ với cô?"

"Cũng đúng " Diệp Tinh Bắc cười lạnh: "Ba anh lại vẫn nói cái gì, ông không biết tôi là bị bắt buộc, gạt người! Nếu tôi không phải bị bắt buộc, tôi làm sao có thể hôn mê bị đưa tới, hừ! Tiểu Phiến Tử kẻ lừa đảo, người một nhà tất cả đều là kẻ lừa đảo!"

"Nha đầu kia, tặc xấu gì vậy, động một tí liền chỉ trích người thân?" Cố Quân Trục nhéo trên mặt anh một cái: "Tôi có ý tốt đưa cô về lại mặt, cô liền thái độ?"

Diệp Tinh Bắc vuốt ve tay anh, trốn xa anh chút, lạnh lùng liếc anh: "Anh nói vài câu thật lòng, tôi sẽ xem xét thái độ với anh hơi tốt một chút."

Cố Quân Trục nhú mày: "Một lời đã định! Tôi đây còn có thể nói!"

Diệp Tinh Bắc: "..."

Ý tứ cô châm chọc không đủ thấy rõ ràng sao?

Câu kia cô vừa nói dụng ý rõ ràng là châm chọc miệng anh nói nhiều sao?

Cố Quân Trục đã trái lại tự bắt đầu nói: "Đơn giản nói, liền là ba tôi cùng ông nội cô là chiến hữu, năm đó hai bọn họ đính ước, mỗi người sinh con tra thành anh em kết nghĩa, sinh con gái là chị em, một nam một nữ làm vợ chồng, kết quả, ông nội cô sinh ba con trai, ba tôi sinh hai gái ba trai."

"Hoá ra, nhà tôi cùng nhà anh nên là kết làm thông gia, đối với ba anh sinh hai con gái cũng là hai chị của tôi, tất cả đều huỷ hôn rồi."

"Ông nội có một người con bởi vì đi tìm chị tôi huỷ hôn mất tích, sống không thấy người, chết không thấy xác."

"Từ khi con trai ông nội mất tích, nhà của chúng tôi bắt đầu số con rệp, người chết liên tiếp, ba tôi cùng mẹ tôi qua đời, tổng cộng sinh ba trai hai gái, hiện tại chỉ còn lại có tôi."

"Một năm trước, tôi ra ngoài làm nhiệm vụ khi đó bị trọng thương, thiếu chút nữa là chết, hôn mê bất tỉnh, ba tôi suýt nữa sụp đổ, ông cũng không tin quỷ thần, nhưng lần đó ông tin, đi tìm một người bạn tiền cử cho ông "Cao nhân"."

"Cao nhân nói, nhà tôi đây là báo ứng, ông ta để cho ba tôi thực hiện lời hứa năm đó, cưới con gái nhà họ Giang làm vợ, tôi cự nhiên không đồng ý, đối hôn nhân tôi không có hứng thú, không nghĩ muốn tìm vợ về quán này nọ, bản thân tôi sống một mình không phải tốt sao?"

Nói tới đây, anh nghiêng đầu nhìn Diệp Tinh Bắc, bất đắc dĩ liền vuốt tay: "Nhưng về sau cô cũng biết, phòng ngày phòng đêm cướp nhà khó phòng, hơn nữa người ăn trộm kia là cha tôi, tôi phòng ngày phòng đêm vẫn là không phòng được, vừa tỉnh ngủ, tôi liền thấy một người vợ trong phòng, chặc chặc..."

Anh chặc chặc hai tiếng, lắc đầu than thở: "Đáng tiếc tôi đã giữ hai mươi mấy năm!"

Bạn đang đọc truyện *Sùng Thê Tận Xương: Ông Xã Thần Bí Có Chút Hư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Cái này sao nghe như là cô đang chiếm lợi thế vậy?

"..." Diệp Tinh Bắc thiếu chút nữa thổ huyết.

Những lời này hẳn là lời của cô chứ?

Đồ bệnh thần kinh chết tiệt!

Diệp Tinh Bắc hung hăng nhìn anh bằng cái nhìn xem thường, tiếp tục hỏi: "Vậy anh ngồi xe lăn là chuyện gì xảy ra? Bên ngoài nói anh sắp chết là chuyện gì xảy ra? Tôi thấy, nói cứ nghe như là thật, giống như sự thật."

Cô không hiểu thành 'Cố phu nhân' tự nhiên muốn phái người điều tra thêm nhà họ Cố và Cố Quân Trục này.

Hai ngày này, ngoài xử lý việc của Tinh Cung, phần lớn nửa thời gian cô đều dùng để nghiên cứu nhà họ Cố và Cố Quân Trục này.

Theo như lời cô, nghiên cứu thấu đáo, biết người biết ta, mới có thể nhanh ly hôn!

Kết quả, cô tra được tài liệu, ngoài nhà họ Cố cực lớn, mặc dù là Tinh Tông đã không thể trâu vào, liền là lời đồn Cố Quân Trục sắp chết.

Lời đồn truyền trông rất sống động, nếu không phải cô tận mắt thấy Cố Quân Trục quay lại như gió, cô cơ hồ liền tin rồi!

"Cái này nha..." Cố Quân Trục nghiêng đầu nhìn về phía cô, đôi mắt xinh đẹp lóe sáng không rõ là loại hứng thú nào, thần thái sáng láng, sáng như sao "Nói đến đây, tôi còn là muốn cảm ơn cô!"

"..." Về mặt Diệp Tinh Bắc về mặt mê mẩn.

Liên quan gì tới cô?

Nếu không phải lần này về nước, bị Giang Tư Du tính kế, từ trên giường tỉnh lại, ngay cả Cố Quân Trục là ai cô cũng không biết.

Cảm ơn cô cái gì?

Cố Quân Trục thay đổi tư thế thoải mái: "Truyền ra tôi sắp chết, cũng là chủ ý của cao nhân."

Diệp Tinh Bắc: "... Trách?"

Cố Quân Trục nói: "Cha tôi sợ tôi bước theo anh chị tôi, đến chỗ Diêm Vương, cầu xin cao nhân bảo vệ tính mạng của tôi, cao nhân ra chủ ý như vậy, để cho tôi cưới con gái nhà họ Giang trước, làm bộ sắp chết, đã lừa gạt ông trời, cha tôi đối với cao nhân nói gì nghe lấy, lập tức phái người rải lời đồn, mỗi ngày phải người nhìn chăm chăm tôi ngồi xe lăn, thiếu chút nữa làm tôi phiền chết!"

Cố Quân Trục nhìn Diệp Tinh Bắc mỉm cười: "Nhưng bây giờ tôi cưới cô, nguy cơ đã qua, về sau tôi không cần ngồi xe lăn nữa, cho nên, điểm này, tôi còn muốn cảm ơn cô!"

Anh vuốt cằm, trên dưới đánh giá Diệp Tinh Bắc, chắc một tiếng: "Như vậy vừa nói, kết hôn với cô cũng không sai, ít nhất cưới cô, về sau lại cũng không cần chịu xe lăn hành hạ rồi! Ài, cô không biết, rõ ràng chính mình đi đường, lại vẫn phải ngồi trên xe lăn, mỗi ngày được người phụ giúp đi tới đi lui, thực khổ sở!"

"..." Giương mặt Diệp Tinh Bắc sâu xa hỏi: "Cho nên ý của anh, tôi nghĩ muốn ly hôn là không có cửa đâu đúng không?"

"Đừng nói cửa, cửa sổ đều không có!" Cố Quân Trục lắc đầu, "Cho nên, tôi khuyên cô nhận đề nghị của tôi, chúng ta liền giả làm vợ chồng! Dù sao tôi cũng không muốn kết hôn, cô cũng không muốn gả chồng, chúng ta hợp tác hôn nhân, theo như nhu cầu, không phải rất tốt sao?"

"Anh là làm theo mong muốn, tôi có cái gì?" Diệp Tinh Bắc cười lạnh: "Tôi không thấy đến người thân anh có cái gì tôi cần?"

"Như thế nào?" Cố Quân Trục nhún mày nhìn cô: "Tôi có thể làm cha của con trai cô!"

Diệp Tinh Bắc: "..."

Cái này sao nghe như là cô có lợi thế vậy?

Cố Quân Trục không để ý tới cô không nói gì, tiếp tục nói: "Tiểu Thụ nhà cô năm nay năm tuổi sao? Diệp Tinh Ly đưa thằng bé đi lên tiểu học? Về sau thằng bé liền là học sinh tiểu học, muốn sinh hoạt tập thể, con nhà người ta đều có cha mẹ, thằng bé liền không có, thằng bé không tội nghiệp sao? Các bạn nhỏ khác lợi dụng điểm này, coi thằng thẳng bé, chỉ trích thẳng bé, làm sao bây giờ?"

Bạn đang đọc truyện *Sủng Thê Tận Xương: Ông Xã Thần Bí Có Chút Hư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Sao cô không cảm thấy nếu so bì giữa những người cha, anh thẳng sẽ có bao nhiêu mặt mũi (1)

"Anh đợi một chút trước!" Diệp Tinh Bắc cắt ngang anh nói, hoài nghi nhìn anh: "Sao anh biết nữ danh của con trai tôi là Cây Nhỏ? Sao anh biết anh hai tôi đưa thằng bé đi nhà trẻ?"

Cố Quân Trục liếc cô: "Diệp tổng giám, chỉ cho phép cô điều tra tôi, mà không cho phép tôi điều tra cô sao? Cô chỉ cho quan châu đốt lửa, không cho dân chúng thấp đèn, như vậy không tốt lắm nhì?"

Diệp Tinh Bắc: "..."

Cố Quân Trục tiếp tục nói: "Nếu cô từng điều tra tôi, vậy cô nên biết, Cố ngũ thiếu tôi là nhân vật nào, cho dù là giả làm vợ chồng, cô cũng phải đủ tư cách, tôi mới có thể đồng ý!"

Diệp Tinh Bắc nhướng mày: "Nói như vậy, anh đối với kết quả điều tra tôi, làm anh rất vừa lòng?"

"Có thể không hài lòng sao?" Cố Quân Trục nói: "'âm nhạc tình linh', cây rụng tiền của Tinh Cung, tổng giám trẻ tuổi nhất công ty giải trí, giá trị con người hơn trăm triệu, ngoại còn xuất sắc như vậy, khen một câu khuynh quốc khuynh thành cũng không quá, cô gái tốt như vậy, nếu không phải hai ta không có cảm tình, làm vợ chân chính cũng không thành vấn đề, chỉ là giả trang vợ mà thôi, tôi không cảm thấy tôi còn có cái gì có thể bắt bẻ!"

Diệp Tinh Bắc tròn mắt, ha ha: "Tôi nên cảm ơn Cố ngũ thiếu khích lệ sao?"

"Cảm ơn thì không cần, chỉ cần hợp tác có thành ý là được!" Cố Quân Trục nói: "Hiện tại trọng tâm sinh mệnh cô, còn không phải là Cây Non sao? Nó là tiểu thiên tài, thiên tài thông thường thông tuệ hẳn cảm, năm tuổi cũng đã thông suốt, biết cái gì kêu đứa con riêng, cái gì kêu đứa con chính, cô muốn cho tâm can bảo bối của cô biết, thằng bé không phải con ruột của cô, hẳn không có ba, nó là đứa bé bị vứt bỏ sao?"

Diệp Tinh Bắc trầm mặc.

Cây Nhỏ hiện tại đích xác còn không biết thằng bé không phải con trai ruột của cô.

Thằng bé còn nhỏ, mới năm tuổi, những chuyện phức tạp này, thằng bé còn không hiểu.

Nhưng mà, chờ nó lớn lên thêm một chút nữa thì sao?

Cố Quân Trục nói không sai, trước kia Cây Non ở nước ngoài đều là ở nhà tiếp thu giáo dục tinh anh một chọi một.

Nhưng hiện tại, cô nhị hóa anh hai, đưa Cây Nhỏ đến trường học, tiến vào cuộc sống tập thể.

Nếu nhiều người biết bí mật càng khó giữ, về sau Cây Nhỏ nhìn thấy người khác đều có ba mẹ, chỉ thằng bé là không có, thằng bé khẳng định sẽ thương tâm!

Cố Quân nhìn thần sắc cô, liền biết cô động tâm, tiếp tục thuyết phục: “Dù sao cô không muốn tái giá, tôi cũng không muốn cưới ai, chúng ta kết hôn sống thật tốt? Về sau chúng ta cứ nói với người ngoài, Cây Non là con trai ruột chúng ta, năm đó sau khi cô sinh con, chúng ta bởi vì hiểu lầm tách ra, hiện giờ gương vỡ lại lành, một nhà đoàn tụ, như vậy Cây Non liền có cái nhà hoàn chỉnh, có ba ruột và mẹ ruột, về sau rốt cuộc không ai có thể bởi vì chuyện này xúc phạm tới Cây Non, thằng bé có thể khỏe mạnh vui sướng trưởng thành, như vậy chẳng phải là rất hoàn mỹ?”

Diệp Tinh Bắc trầm mặc.

Cô không thể không thừa nhận, cô động tâm.

Đối với cô mà nói, cô như thế nào không quan trọng, quan trọng là chuyện có quan hệ với Cây Nhỏ.

Nếu có khả năng, cô đương nhiên hy vọng Cây Nhỏ có thể ở trong một gia đình bình thường vui vẻ trưởng thành.

Nếu có ba ruột, mẹ ruột, có cái nhà chân chính thuộc về cậu bé, cậu khẳng định sẽ đặc biệt đặc biệt vui vẻ nhỉ?

Nghĩ đến khuôn mặt nhỏ đáng yêu của Cây Nhỏ lộ ra nụ cười vui vẻ thỏa mãn, Diệp Tinh Bắc cảm thấy đề nghị của Cố Quân Trục đối với cô tràn ngập sức hấp dẫn không thể kháng cự.

Cố Quân Trục thúc giục: “Như thế nào? Đề nghị của tôi không tồi chứ? Cha có thân phận giống như tôi biết tìm ở chỗ nào? Bảo đảm về sau Cây Non có cha tuyệt không bại bởi bất luận kẻ nào, muốn bao nhiêu mặt mũi là có bấy nhiêu mặt mũi!”

Diệp Tinh Bắc: “.....”

Cô cũng không cảm thấy nếu so bì giữa những người cha, anh thắng sẽ có bao nhiêu mặt mũi?

Cô tự hỏi hồi lâu mới nói: “Anh đối với người ngoài tuyên bố Cây Nhỏ là con trai ruột anh, không thành vấn đề sao? Chúng ta hiện tại đã nhận giấy hôn thú, thành vợ chồng trên pháp luật, nếu Cây Nhỏ là con trai ruột của anh, về sau Cây Nhỏ sẽ có được quyền kế thừa Cố thị, như vậy đối với anh quá không công bằng.....”

Bạn đang đọc truyện *Sủng Thê Tận Xương: Ông Xã Thần Bí Có Chút Hư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 12: Người tốt sống tốt không bằng vận mệnh tốt

Cố Quân Trục nghiêng đầu nhìn cô: “Em gái, em nghĩ quá xa! Chuyện về sau lại nói, tuổi em còn nhỏ nghĩ nhiều như vậy có mệt hay không? Nói nữa, con trai của tôi, về sau giữa tôi và thằng bé, ai nhờ ai còn không nhất định đâu!”

Diệp Tinh Bắc vô ngữ, dùng con mắt hình viên đạn liếc anh: “Thật ra tôi không muốn chiếm người tiện nghi của anh đâu nha? Tâm và cha anh cũng thật là lớn, cứ như vậy cưới tôi về nhà, ngay cả hiệp nghị tài sản trước khi kết hôn cũng không ký, về sau nếu anh kiếm tiền nhiều hơn, hai chúng ta là vợ chồng phải cộng đồng tài sản, hiện tại tôi an vị ở trên xe này, dù cái gì cũng không làm, thì một ngày cũng tốn rất nhiều tiền của anh phải không? Anh và ba anh thật đúng là đại khí thô, cái gì đều không để bụng!”

Cố Quân Trục trầm mặc một lát, lắc đầu, bỗng nhiên cười nhẹ: “Nếu cô sinh năm đứa con, cuối cùng chết chỉ còn lại có một đứa con út, cô cũng sẽ không so đo tiền chia cho ai, nếu cô có thể giữ được mệnh của tôi, ba tôi nói không chừng có thể giao toàn bộ Cố gia cho cô!”

Diệp Tinh Bắc nghe ra thương cảm trong giọng nói của anh, sùng sốt một chút.

Hôm qua cô mới nhận thức Cố Quân Trục.

Ánh mắt đầu tiên khi đối diện người đàn ông này, cô cảm thấy người đàn ông này như là một thanh kiếm lạnh đã bị tuốt khỏi vỏ ngàn năm, lạnh băng, sâm hàn, toàn thân đều tràn ngập kiên quyết cùng uy áp của kẻ thượng vị, anh chỉ liếc nhìn cô một cái, toàn thân cô liền nhiễm khí lạnh, nhát gan, có lẽ có thể bị anh liếc mất một dọa đến quỳ xuống.

Sau đó, người này lại này ra tư thái lười biếng lười nhác, bộ dáng vạn sự không sao cả, tự phụ ưu nhã, giờ tay nhấc chân cũng đẹp để nói không nên lời, giống như quý công tử sống trong nhung lụa.

..... À, không phải giống, mà chính là như vậy.

Cố gia là gia tộc nằm trong top 10 cả nước, Cố Quân Trục lại là cái máy gom tiền.

Anh yêu thích rộng rãi, đọc qua nhiều sách, sản nghiệp trải rộng các nơi toàn thế giới, làm cái gì kiếm cái gì, quả thực chính là thần tài, làm gì đều có thể kiếm bộn măn bát măn.

Bởi vì sản nghiệp quá nhiều, không ai có thể làm ra thống kê với tất cả tài phú mà anh sở hữu.

Tóm lại chỉ hai chữ: Có tiền!

Ngày hôm qua Diệp Tinh Bắc xem báo cáo điều tra của Cố gia cùng Cố Quân Trục, cả người đều cảm thấy như nằm mơ.

Nếu không phải bên ngoài thịnh truyền Cố Quân Trục sắp chết, hơn nữa lấy địa vị Cố gia, vợ Cố Quân Trục sau khi kết hôn nếu Cố Quân Trục chết không thể tái giá, phỏng chừng cô gái muốn gả cho Cố Quân Trục có thể vòng địa cầu vài vòng.

Kết quả, một người đàn ông có tiền, có nhan, có thân phận, có địa vị, có khí chất, có khí thế, cô ngủ một giấc liền thành chồng cô!

Nếu bị Giang Tư Du biết, Cố Quân Trục là người sắp chết, chỉ là Cố gia cố ý tung lời đồn, phỏng chừng Giang Tư Du có thể ới mấy ngàn ml máu tươi!

Ngày đó sau khi hai người ngủ qua, vội vàng gặp mặt, đối với lẫn nhau cũng không quá hiểu biết.

Ngày hôm qua có được tư liệu điều tra Cố Quân Trục, chỉ có một ít thứ da lông, cũng không tra được nhiều.

Hôm nay, hai người nói nhiều như vậy, Diệp Tinh Bắc cảm thấy người này một chút cũng không lãnh khốc sắc bén giống ngày đó bọn họ mới gặp, mà nói chuyện dí dỏm, rất thú vị.

Hình như cũng không phải rất khó tiếp xúc.

Trên tư liệu cô tra được nói là, Cố Quân Trục là công tử tự phụ kiêu ngạo điển hình, tật xấu cực nhiều, muốn khó hầu hạ bao nhiêu thì khó hầu hạ bấy nhiêu.

Vốn dĩ, người ta là thiếu gia trong hào môn đứng đầu, không giống cô, lớn lên như cỏ dại, người ta có nhiều tật xấu cũng vì người ta có tiền có bản lĩnh nuông chiều ra, rất bình thường.

Nhưng hôm nay cô tiếp xúc Cố Quân Trục, so với Cố Quân Trục trong tưởng tượng, hoàn toàn không giống nhau.

Nhìn thấy anh trong lúc lơ đãng toát ra thương cảm, làm cả người cô đều ngơ ngẩn.

Ngược lại không phải cô cảm thấy người này không biết thương cảm.

Mà là cô cảm thấy, người như là Cố Quân Trục, dù sau lưng khóc lóc thảm thiết, ở trước mặt người ngoài, cũng là một thân đồng bì thiết cốt, sẽ không làm người nhìn thấy một chút mềm yếu của anh.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Thê Tận Xương: Ông Xã Thần Bí Có Chút Hư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Tôi nói cho cô, thân thể chân thật của cô

Nhìn thấy Diệp Tinh Bắc kinh ngạc, Cố Quân Trục bỗng nhiên cười.

Người này quá đẹp, bỗng nhiên cười rộ lên, có loại lóa mắt câu hồn đoạt phách.

Anh xoa nhẹ đầu Diệp Tinh Bắc một phen, ánh sáng xinh đẹp trong mắt, lại có vài phần dịu dàng như có như không: “Tôi nghe qua khúc dương cầm mà cô đàn rồi, rất sạch sẽ, nguyện ý hy sinh thanh xuân, thanh danh của mình, khoảng thời gian đẹp đẽ nhất, đi nuôi nấng một đứa bé - con của cô gái hâm hại cô mà đã nhét nó vào trong lòng ngực cô, sao lại để ý mấy đồng tiền của Cố gia tôi?”

Đây mới là nguyên nhân mà ba anh yên tâm để Diệp Tinh Bắc gả cho anh.

Từ đầu đến cuối, ba anh không bao giờ thích Giang Tư Du cùng Giang Lăng Ngừ, cho dù Giang gia muốn để Giang Tư Du cùng Giang Lăng Ngừ gả qua đây, ba anh cũng sẽ không muốn.

Con dâu ba anh cần, từ đầu đến cuối, vẫn luôn là Diệp Tinh Bắc.

Cũng may, người Giang gia rất phối hợp, nghe nói anh sắp chết, không nỡ Giang Tư Du cùng Giang Lăng Ngừ làm quả phụ, lập tức đánh chủ ý lên người Diệp Tinh Bắc lưu lạc bên ngoài.

Vừa vặn hợp tâm ý của ba anh.

Đây chính là cô vợ mà ba anh ngàn chọn vạn tuyển cho anh.

Ba anh nói, nếu anh dám ly hôn, ba anh lập tức đến trước bia mộ CMN, đập đầu vào bia tự sát.

Tính tình ba anh, nói là làm.

Cho nên, muốn ly hôn?

Dù sao ba anh không dám nghĩ tiếp.

Không có biện pháp, chỉ có thể lừa dối tiểu nha đầu này giả làm vợ chồng với anh.

Qua một ngày tính một ngày, ít nhất làm lão gia từ an độ tuổi già lúc trước.

Ly hôn gì đó, chỉ có thể để lão gia từ chờ trăm năm sau.

Diệp Tinh Bắc hơi hơi kinh ngạc: “Anh nghe qua khúc dương cầm tôi đàn rồi?”

“Dương cầm bản thanh bình điều, chính mình phổ nhạc, chính mình diễn tấu, đúng không? Nếu quyết định giả trang làm vợ chồng với cô, vậy tất nhiên phải hiểu cô một chút,” Cố Quân Trục nhìn cô, khẽ môi hơi cong: “Sau khi hiểu biết, tôi phát hiện tôi rất vừa lòng cô! Có thể có một bà xã dung sắc khuynh thành, lại tài hoa hơn người, vạn lần vinh hạnh!”

Diệp Tinh Bắc nhướn mày: “Hình như tôi còn chưa đáp ứng giả trang thành vợ chồng với anh? Có phải anh quá tự mình đa tình?”

Cố Quân Trục cười một tiếng, vừa muốn nói chuyện, di động vang lên.

Anh mở di động ra nhìn, là một thủ hạ tâm phúc của anh gửi cho anh một phần tư liệu đã điều tra.

Nếu quyết định muốn cùng Diệp Tinh Bắc giả làm vợ chồng, vậy có chuyện gì khác liên quan tới Diệp Tinh Bắc, anh đương nhiên phải biết.

Vì thế, anh phải thủ hạ anh tín nhiệm nhất, đi điều tra chuyện có quan hệ với Diệp Tinh Bắc.

Anh đối với Diệp Tinh Bắc rất cảm thấy hứng thú.

Bởi vậy, anh hạ mệnh lệnh là, từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ, chỉ cần có liên quan Diệp Tinh Bắc, anh đều muốn biết.

Vừa rồi, thủ hạ gửi cho anh phần tư liệu điều tra này, làm anh vô cùng ngoài ý muốn.

Giang gia này có mực nước khá sâu.

Không đơn giản!

Cũng không biết còn bao nhiêu người ngoài không biết âm mưu, bị che giấu ở sau cửa hoa đoàn cảm thốc đệ nhất thế gia Giang Thành.

Trong lòng anh bởi vì nhận được tư liệu khiến anh suy nghĩ rất nhiều, sắc mặt lại bất động thanh sắc, thường thức di động, ngược mắt cười như không cười nhìn về phía Diệp Tinh Bắc: “Không bằng chúng ta trao đổi đi!”

Diệp Tinh Bắc nhíu mày: “Cái gì?”

Cố Quân Trục tư thái lười biếng, trong giọng nói lại tràn ngập chắc chắn Diệp Tinh Bắc sẽ đáp ứng: “Cô đáp ứng giả trang thành vợ chồng với tôi, để làm ba Cây Non nhà các người, chúng ta về sau kết hôn sinh sống, tôi nói cho cô, thân thể chân thật của cô.”

“Cái gì?” Diệp Tinh Bắc khiếp sợ nhìn anh: “Anh nói cái gì?”

Cố Quân Trục nhìn cô, ánh mắt lộng lẫy, lượng như cực tinh: “Trên đời không có cha mẹ ruột nào không yêu thương con cái của mình, chẳng lẽ cô chưa từng nghi hoặc, vì sao ba mẹ thù rằng thương con nuôi Giang Tư Du, cũng không chịu thương đứa con ruột là cô sao?”

Bạn đang đọc truyện *Sủng Thê Tận Xương: Ông Xã Thần Bí Có Chút Hư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Tôi đồng ý cùng anh giả làm vợ chồng, nhưng mà tôi có điều kiện!

Diệp Tinh Bắc ngẩn ra, thu hồi ánh mắt khiếp sợ nhìn chằm chằm anh, ngồi thẳng thân mình, nhàn nhạt nói: “Có lẽ..... Tôi không được bọn họ thích, cũng có lẽ, Giang Tư Du là bọn họ đích thân nuôi nấng lớn lên, bọn họ đối với Giang Tư Du đã có cảm tình, tôi lại từ nhỏ đã bị ôm đi, ở nhà người khác lớn lên, bọn họ đối với tôi không cảm tình.”

“Con gái ruột của mình, cho dù không cảm tình thì như thế nào, cũng không đến mức bởi vì một người có tội danh, liền đuổi cô ra khỏi gia môn chứ?” Cố Quân Trục cười một cái: “Cây Non căn bản không phải con trai ruột của cô, điểm này, tôi vừa điều tra đã tra được, tôi không tin lúc trước Giang gia đệ nhất thế gia Giang Thành, Giang gia tài hùng thế đại, Giang gia ở Giang Thành nói một không hai, chỉ chút chuyện này cũng điều tra cũng tra không được!”

Cố Quân Trục nghiền ngẫm nhìn Diệp Tinh Bắc: “Bọn họ khẳng định biết Cây Non không phải con trai ruột của cô, nhưng bọn họ vẫn bôi nhọ cô, đuổi cô ra khỏi gia môn, cô cảm thấy cha mẹ ruột sẽ đối đãi con gái ruột mình như vậy?”

“Anh rốt cuộc có ý tứ gì?” Diệp Tinh Bắc nhìn không được quay đầu nhìn anh, cổ họng có chút phát khô khốc: “Ý anh muốn nói, tôi không phải con gái Giang gia, Giang Chính Hành cùng Từ Yến Lai không phải ba mẹ ruột của tôi?”

Cố Quân Trục nhìn vào đôi mắt cô, khẽ cười cười, rất xác định nói cho cô: “Đúng vậy, cô không phải!”

“Không..... Chuyện này không có khả năng.....” Diệp Tinh Bắc sắc mặt tái nhợt, dùng sức lắc đầu: “Lúc ông nội tìm tôi về nhà, đã làm xét nghiệm ADN với tôi, tôi thật sự là cháu gái ông ấy! Cũng tìm được hộ sĩ năm đó không cần thận ôm lộn tôi và Giang Tư Du, bà ta chính miệng thừa nhận, bởi vì bà ta làm việc sai lầm, ôm sai đứa bé, sợ cha mẹ đứa bé truy cứu trách nhiệm, giấu giếm chưa báo, này hết thấy đều có chứng cứ, ông nội của tôi cũng là người khôn khéo người, nếu tôi không phải cháu gái ông ấy, hẳn không có khả năng vô duyên vô cớ nhận tôi trở về!”

“Phương diện này, tất nhiên là có nguyên nhân, nhưng nguyên nhân trong đó là cái gì.....” Cố Quân Trục nhìn cô, khoan thai nói: “Cô chỉ cần đáp ứng gia trang làm vợ chồng với tôi, làm vợ trên danh nghĩa của tôi, tôi sẽ nói hết cho cô từ đầu tới cuối..... Kịch hào môn cầu huyết xuất sắc vừa được tung ra, hơn nữa.....”

Cố Quân Trục vươn một ngón tay, nhẹ nhàng ở trước mắt Diệp Tinh Bắc lắc lắc: “Cô không cần ý đồ tự mình đi điều tra, tôi có thể vô cùng tự tin nói, người không ở vị trí của tôi, căn bản không thể nào tra được bí mật của thế gia hào môn đệ nhất Giang Thành! Nếu cô không cùng tôi hợp tác, vậy cả đời cô cứ làm đồ ngốc chẳng hay biết gì đi!”

Diệp Tinh Bắc chán nản: “Anh áp chế tôi?”

“Không, không, không, này sao có thể là áp chế cô chứ?” Cố Quân Trục cười thành khẩn: “Tôi đây là cứu vớt nhân sinh của cô, không cho một người êm đẹp như cô, làm đồ ngốc cả đời bị người lừa bịp, ngay cả cha mẹ ruột là ai cũng không biết.”

Diệp Tinh Bắc cứng đờ.

Cô biết, Cố Quân Trục nói chính là thật sự.

Rất nhiều thời điểm quyền lợi có thể một tay che trời.

Giang gia đã từng là đệ nhất thế gia Giang Thành, lúc trước kia, hoàn toàn có thể ở Giang Thành một tay che trời.

Nhưng Cô gia là hào môn thế gia đỉnh cấp ở kinh thành, lại có thể dễ dàng lật tung bí mật Giang gia lên.

Mà Cố gia có thể làm được, dù cho cô hiện giờ đã là con người giá trị hàng tỷ, cô không có loại thân phận cùng quyền lợi siêu cấp như Cố gia, cô vẫn như cũ làm không được!

Cô nhìn chằm chằm Cố Quân Trục, trong đầu loạn thành một đoàn.

Giang Chính Hành cùng Từ Yến Lai thế nhưng không phải cha mẹ ruột của cô sao?

Vậy cha mẹ ruột cô là ai?

Bọn họ còn sống sao?

Cô còn có anh chị em khác không?

Cô muốn biết!

Muốn biết tới phát điên!

Cô cắn chặt răng, không hề chần chừ, nhìn Cố Quân Trục nói: “Thành giao! Tôi đồng ý cùng anh giả làm vợ chồng, nhưng tôi có điều kiện!”

Nghe cô rớt cuộc đáp ứng, ánh mắt Cố Quân Trục lộ ra ý cười sung sướng: “Cô nói!”

Bạn đang đọc truyện *Sủng Thê Tận Xương: Ông Xã Thần Bí Có Chút Hư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Cô phát bệnh

Diệp Tinh Bắc nói: “Tôi có thể giả làm vợ chồng với anh, nhưng mà, chỉ có thể là vợ trên danh nghĩa, ta sẽ không làm bất luận nghĩa vụ hay trách nhiệm mà người vợ nên làm, sau khi kết hôn chúng ta không AA, mỗi người sống cuộc sống mỗi người, không quấy rầy lẫn nhau!”

Cố Quân Trục không chút suy tư mỉm cười gật đầu: “Tôi cũng có ý tứ này, như vậy rất tốt.”

“Được,” Diệp Tinh Bắc vươn một bàn tay: “Một lời đã định!”

Cố Quân Trục cười cùng cô bắt tay: “Hợp tác vui vẻ.”

Diệp Tinh Bắc hít sâu, khẩn trương nhìn anh hỏi: “Anh có thể nói, cha mẹ ruột tôi là ai không? Bọn họ còn sống chứ? Tôi còn có anh chị em khác không?”

Cố Quân Trục nhìn khuôn mặt cô khẩn trương trở nên trắng bệch, trầm mặc trong chớp mắt mới nói: “Bọn họ đã không còn trên nhân thế.....”

Huyết sắc trên mặt Diệp Tinh Bắc như bị rút hết, tay chân nhũn ra, nhìn chăm chăm Cố Quân Trục.

Cố Quân Trục tiếp tục nói: “Nhưng mà, cô còn có hai người anh ruột, hiện giờ bọn họ sống rất tốt.”

“Anh ruột.....” Khuôn mặt Diệp Tinh Bắc vốn dĩ trắng bệch vì kích động nổi lên một tia đỏ ửng: “Tôi có anh ruột? Bọn họ là ai? Bọn họ ở đâu? Tôi có thể tìm được bọn họ ở đâu?”

Cô thế nhưng có anh ruột!

Trời biết cô khát vọng thân tình cỡ nào!

Rất hy vọng mình có thân nhân!

Cô lại có anh ruột!

Cô rất muốn gặp bọn họ!

Giang Chính Hành cùng Từ Yến Lai tuy rằng trên danh nghĩa là cha mẹ cô, nhưng cô trước nay không cảm giác được tình thương cha mẹ trên người bọn họ.

Đối với cô mà nói, Giang Chính Hành cùng Từ Yến Lai còn không bằng người xa lạ.

Biết Giang Chính Hành cùng Từ Yến Lai không phải cha mẹ ruột cô, trong lòng cô ngược lại nhẹ nhàng.

Rốt cuộc, ai cũng không muốn bị cha mẹ ruột mình chán ghét, bôi nhọ, hãm hại.

Bị cha mẹ của mình chán ghét phản cảm như vậy, là cô làm người thất bại.

Cô thường xuyên hoài nghi mình, có phải không tốt, có phải cô rất khiến người ta chán ghét, không có biện pháp làm người ta thương, yêu mến, mới làm cha mẹ ruột của cô đối đãi với cô như vậy.

Biết Giang Chính Hành cùng Từ Yến Lai không phải ba mẹ ruột cô, cô nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

Nếu Giang Chính Hành cùng Từ Yến Lai không phải ba mẹ ruột cô, Giang Chính Hành cùng Từ Yến Lai không thích cô, chính là chuyện thuận lý thành chương.

Rốt cuộc, cô không phải bọn họ sinh ra, cũng không phải bọn họ nuôi, bọn họ nhận cô trên danh nghĩa, thì phải tôn tiền của bọn họ, tương lai không khéo còn chia tài sản với bọn họ, người bình thường phòng chừng đều sẽ không thích.

Sau lại, vắt hết óc đuổi cô đi, cũng chính là chuyện thuận lý thành chương.

Chỉ là, nếu cô không phải con gái của Giang Chính Hành cùng Từ Yến Lai, vì sao ông nội tìm cô về, còn lấy ra xét nghiệm ADN, chứng minh cô là cháu gái ruột của ông nội?

Phuong diện này, là có hiểu lầm, hay là có âm mưu?

Diệp Tinh Bắc nhìn chăm chăm Cố Quân Trục, đôi mắt cũng không dám chớp, sợ bỏ qua mỗi một chữ Cố Quân Trục nói.

Biểu tình cô bất an lo sợ không yên, khuôn mặt nhỏ trắng bệch, ánh mắt khẩn trương nhìn chăm chăm Cố Quân Trục.

Cố Quân Trục bị cô nhìn như vậy, cảm thấy tiểu nha đầu này có điểm đáng thương, nói thẳng: “Cha mẹ ruột của cô, là Giang Chính Vi cùng Tạ Thắm Nguyệt, cũng chính là anh cả và chị dâu cả của Giang Chính Hành, cô không phải con của con trai nhị phòng Giang gia, cô là cháu gái của con trai đích tôn đại phòng Giang gia!”

Diệp Tinh Bắc khiếp sợ nhìn Cố Quân Trục, nửa ngày còn chưa hồi thần.

Cô không phải con gái của Giang Chính Hành cùng Từ Yến Lai.

Cô là con gái của bác trai và bác gái.

Chỉ là, nếu bác trai và bác gái đã chết, chết ở trong một cuộc tai nạn giao thông rất nhiều năm trước.

Nói cách khác, nếu Cố Quân Trục nói là sự thật, cha mẹ ruột cô đã chết.

Cô chưa từng gặp qua mặt ba mẹ cô, ba mẹ cô đã chết!

Bỗng nhiên trái tim cô hốt hoảng, hô hấp cố sức, thở không nổi.

Cô biết, cô phát bệnh.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Thê Tận Xương: Ông Xã Thân Bí Có Chút Hư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Đó là vợ anh, sao có thể để cho người khác chạm vào?

Cô có loại bệnh tụt huyết áp kỳ quái, không phải bệnh nặng gì, lúc phát bệnh, chỉ cần ăn chút đường hoặc là chocolate liền có thể giảm bớt.

Nhưng mà, nếu cô không thể đứng lúc bổ sung đường hoặc là chocolate, hậu quả sẽ vô cùng nghiêm trọng.

Mồ hôi lạnh, co rút, tay chân nhũn ra, có cảm giác nghiêm trọng gần chết, thậm chí có hít thở không dẫn đến thông tử vong.

Nhận thấy được phát bệnh, cô lập tức lấy túi của cô ra, từ trong ví mặt lấy ra chocolate cô hàng năm mang theo bên người.

Cô ở dưới cái nhìn chăm chú của Cố Quân Trục, lột một miếng chocolate, nhét vào trong miệng.

Nhưng mới vừa nếm tư vị, cô liền cảm thấy không đúng.

Chocolate lại không phải mùi hương ngọt vốn dĩ, mà là một loại tư vị khô khốc phát khổ.

Cô vội vàng phun chocolate ra, lại thay đổi một miếng khác.

Vẫn là như thế.

Chocolate trong ví bị cô ném hết một lần, đều là như thế này, một chút vị ngọt cũng không có, một chút đường cũng không chứa!

Sắc mặt cô càng ngày càng bạch, mồ hôi lạnh làm ướt toàn thân, trái tim đập cực nhanh, cả người rét run, cả người run rẩy, một loại cảm giác gần chết, nhanh chóng thôi quét toàn thân cô.

Cố Quân Trục nhận thấy được không đúng, lạnh giọng phân phó tài xế: “Tìm cửa hàng gần đây đi mua chocolate hoặc là kẹo, mau!”

Tài xế đáp ứng một tiếng, dẫm mạnh chân ga dầm, tăng tốc ô tô, băng trên đường như ánh sáng, xuyên qua dòng xe chầy xiết ở đây, sau đó phanh xe, dừng lại ở ven đường.

Bảo vệ trên ghế phụ không đợi ô tô dừng ổn, liền mở cửa đi ra ngoài, chạy đến cửa hàng gần nhất ở ven đường.

Diệp Tinh Bắc há to miệng thở dốc, lại vẫn cảm thấy hô hấp loãng, thở không nổi.

Cô khó chịu nhéo ngực, thân thể hơi hơi co rút, ý thức đã mơ hồ.

Thủ hạ mà Cố Quân Trục phái điều tra tư liệu có quan hệ Diệp Tinh Bắc, cũng nhẹ nhàng băng quơ nhắc qua một chút, nói Diệp Tinh Bắc có bệnh tụt huyết áp, khi phát bệnh, cần ăn đường hoặc là chocolate để giảm bớt.

Cố Quân Trục không để trong lòng.

Tụt huyết áp xem như bệnh thường thấy, không tính là chứng bệnh mới mẻ gì, không ảnh hưởng bất luận chuyện gì, so với người bệnh như anh, cũng chẳng là cái lông gì.

Nhưng anh không nghĩ tới, khi Diệp Tinh Bắc phát bệnh, lại hung hiểm như vậy.

Mất thấy Diệp Tinh Bắc ngã vào trên chỗ ngồi, ngay cả thần trí đều không thanh tỉnh, từng ngum từng ngum thở dốc lại thở không nổi, tay nhỏ vỗ ngực, sắc mặt trắng bệch, thống khổ bất kham, anh hơi suy tư, sau khi đặt Diệp Tinh Bắc ở trên ghế, cúi người hô hấp nhân tạo cho cô.

Anh từng học cấp cứu, hô hấp nhân tạo rất quen thuộc.

Ấn trái tim, miệng áp miệng thổi khí.

Anh có thói ở sạch rất nghiêm trọng.

Nếu đổi thành người khác, anh tuy rằng sẽ không thấy chết mà không cứu, nhưng cũng tuyệt đối sẽ không tự mình ra trận, đích thân hô hấp nhân tạo.

Anh ra cửa từ trước đến nay bao nhiêu bảo vệ đi theo, tùy tiện kêu một bảo vệ lại đây, cũng biết hô hấp nhân tạo.

Nhưng mà Diệp Tinh Bắc, anh mặc danh không muốn để cho người khác chạm vào.

Đây chính là bà xã tương lai của anh!

Tuy rằng chỉ là trên danh nghĩa, đó cũng là bà xã anh, sao có thể để cho người khác chạm vào?

Hơn nữa, anh hình như cũng không mâu thuẫn khi cùng Diệp Tinh Bắc thân cận da thịt.

Trước kia, anh chỉ cần ngấm lại hôn môi hay ăn nước miếng của phụ nữ, liền sẽ cảm thấy ghê tởm.

Mà khi anh cúi đầu, môi đụng tới cánh môi mềm mại hơi lạnh của Diệp Tinh Bắc, anh lại mặc danh có loại cảm giác muốn thâm nhập.

Trước kia, anh hoàn toàn vô pháp tiếp thu cảnh tượng ôm nhau với cô gái cời hết quần áo.

Cho dù là sau khi bắt tay, anh cũng phải dùng nước rửa tay tiêu độc.

Nhưng hôm nay, nút thắt ở ngực Diệp Tinh Bắc, bởi vì bị anh nên ấn buông ra, lộ ra một mảng da thịt lớn tuyết trắng mềm mại.

Lòng bàn tay anh dán vào da thịt cô, cảm xúc mềm ẩm trơn trượt dưới tay, thế nhưng làm anh tâm viên ý mã.

Chương 17: Hô hấp nhân tạo nào có dùng đầu lưỡi?

Ba ngày trước, anh tuy rằng ngủ với Diệp Tinh Bắc, nhưng mà lúc ấy anh bị ba anh hạ được, thần trí cuồng loạn, xong việc cơ bản cái gì cũng không nhớ rõ.

Có ôm Diệp Tinh Bắc hay không, có hôn cô hay không, một chút hồi ức anh cũng không nhớ, tất nhiên cũng chưa nói tới cái gì ghê tởm.

Chỉ là, giờ phút này, anh đã biết, cô gái anh chạm vào, không hề ghê tởm một chút nào.

Chính anh đều cảm thấy kỳ quái.

Anh khi nào có thể thân mật với một người không quen thuộc như vậy?

Có lẽ, là bởi vì anh mơ mơ màng màng ngủ với cô một lần, thân thể tự động có ký ức, có thể tiếp thu cô, cho nên lúc anh chạm vào cô, nên không cảm thấy mâu thuẫn ghê tởm?

Anh một bên giúp Diệp Tinh Bắc làm hô hấp nhân tạo, một bên miên man suy nghĩ.

Rất nhanh, cửa xe bị kéo ra, cận vệ của anh Cố Tri đưa một túi kẹo cùng chocolate lớn cho anh: “Thiếu gia, đã mua!”

Cố Quân Trục tiếp nhận, mở ra một miếng chocolate, muốn nhét vào trong miệng Diệp Tinh Bắc.

Nghĩ lại, anh trở tay, nhét chocolate vào trong miệng mình.

Cố Tri còn không kịp đóng cửa xe, vừa vận nhìn thấy hết một màn này: “.....”

Này không phải mua chocolate cho Thiếu phu nhân sao?

Cố Quân Trục đưa lưng về phía anh, nhìn không thấy thần sắc kinh ngạc của anh.

Chocolate nhập khẩu, thơm ngọt như tơ lụa.

Không thành vấn đề, xác thật là chocolate.

Anh cúi đầu, ngậm chocolate, đút vào miệng Diệp Tinh Bắc.

“.....” Cố Tri nhìn thấy trợn mắt há hốc mồm, vội kéo cửa xe lại.

Làm cận vệ Cố Quân Trục, thù hạ anh tín nhiệm nhất, không ai hiểu biết thói quen sinh hoạt của Cố Quân Trục hơn anh.

Cũng không ai rõ ràng hơn anh, thiếu gia nhà bọn họ có thói ở sạch gần như có thể dùng hai chữ “Biến thái” để hình dung.

Nhưng thiếu gia nhà bọn họ có thói ở sạch đến bắt tay với người khác cũng không tình nguyện, lại chủ động cùng phụ nữ môi răng tương dán!

Thiếu gia nhà bọn họ..... Này..... Nếu không phải trùng tà, vậy khẳng định chính là có Tình Cảm rất tốt với Thiếu phu nhân.

Này thật là..... Quá không thể tưởng tượng!

Cũng may, Diệp Tinh Bắc còn không có hoàn toàn mất đi thần trí.

Chocolate bị đút vào miệng, cô còn sẽ vô ý thức nhắm nuốt, nuốt.

Cố Quân Trục đút cho cô vài miếng.

Trái tim Diệp Tinh Bắc vốn đập dồn dập dần dần vững vàng, dần dần cũng có thể hô hấp bình thường.

Cố Quân Trục tâm tình khẩn trương, theo hô hấp cô dần dần vững vàng, cũng dần dần bình tĩnh trở lại.

Anh nghiêng người nhìn cô gái nằm ở bên người anh.

Da thịt như ngọc, tuyết trắng non nớt, tinh tế kiêu nộn như trẻ con mới sinh, vô cùng mịn màng.

Ngũ quan tinh xảo không có một chút tí vết, mũi đình kiều, cánh môi oánh nhuận, bởi vì mất đi huyết sắc, đôi môi độ cong duyên dáng, giờ phút này hơi hơi trắng, nhìn qua diễm đạm đáng yêu.

Cố Quân Trục tâm niệm khẽ nhúc nhích, bị cái gì mê hoặc, nhẹ nhàng hôn lên môi cô.

Trong miệng ckk tràn đầy mùi chocolate, cánh môi mềm mại thơm ngọt, một loại tư vị mỹ diệu anh trước kia chưa bao giờ hưởng qua, ở khoang miệng cùng trong lòng anh, dần dần lan tràn một chút một chút.

Diệp Tinh Bắc dần dần khôi phục thần trí, chậm rãi mở mắt, lọt vào trong tầm mắt, là một tuấn nhan phóng đại.

Cảm nhận được có thứ gì ở trong miệng cô quán quýt si mê, cô ngốc chớp mắt một cái, mới hồi phục tinh thần chuyện gì đã xảy ra, đột nhiên đẩy Cố Quân Trục ra, ngồi dậy, dùng sức lau miệng: “Lưu manh! Anh, anh, anh..... Thật không nghĩ tới, anh lại là người như vậy!”

“Tôi là người như thế nào?” Cố Quân Trục không hề xấu hổ khi hôn trộm người bị phát hiện, ngồi thẳng thân mình, giống như không có việc gì: “Nếu không phải tôi hô hấp nhân tạo cho cô, lại sai người đứng lúc mua chocolate cho cô, hiện tại cô đã đến điện Diễm Vương đưa tin, tôi lưu manh?”

“Người, hô hấp nhân tạo?” Diệp Tinh Bắc trừng mắt: “Anh nói bậy! Hô hấp nhân tạo nào có dùng đầu lưỡi?”

Bạn đang đọc truyện *Sủng Thê Tận Xương: Ông Xã Thần Bí Có Chút Hư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Là ai đổi chocolate của cô, muốn đưa cô vào chỗ chết?

Lúc cô tỉnh lại, đầu lưỡi người này rõ ràng quán lấy đầu lưỡi cô!

Nào có hô hấp nhân tạo dùng đầu lưỡi?

Nghĩ cô không biết hô hấp nhân tạo sao?

Kẻ lừa đảo!

Kẻ siêu lừa đảo!

Cố Quân Trục thần sắc bất biến: “Hàm răng cô cắn rất chặt, tôi không dùng đầu lưỡi cạy hàm răng cô ra, vậy tôi đút chocolate cho cô như thế nào?”

Diệp Tinh Bắc vừa xấu hổ lại vừa tức giận, vừa rời khuôn mặt nhỏ còn trắng bệch, lúc này đã đỏ lên: “Anh có thể dùng tay!”

“Thật ngượng ngùng đầu,” Cố Quân Trục liếc cô một cái, lạnh lạnh nói: “Tôi có thói ở sạch, tay của tôi, là tuyệt đối sẽ không đi bẻ hàm răng người khác!”

Diệp Tinh Bắc: “.....”

Có thói ở sạch, cho nên không thể dùng tay bẻ hàm răng cô ra, mà là dùng đầu lưỡi cạy hàm răng cô ta sao?

Logic gì vậy?

Kẻ lừa đảo lấp liếm đều không hề có thành ý!

Diệp Tinh Bắc tức một bụng, dù sao màn vừa rồi quá xấu hổ, cô cũng chẳng muốn nhắc lại.

Hơn nữa, mặc kệ nói như thế nào, Cố Quân Trục cứu mạng cô là sự thật.

Bệnh tụt huyết áp của cô, nghiêm khắc thì không tính là bệnh gì, nhưng mà khi phát tác, ăn đường không kịp, khả năng muốn mạng nhỏ cô.

Nghĩ đến đây, tầm mắt cô dừng ở những viên chocolate cô vừa mới lấy từ trong ví cô ra.

Là ai trộm thay đổi chocolate cô luôn mang theo bên người?

Chocolate bị người lên đời trong ví cô là chocolate đặc chế, không chứa một chút đường.

Lúc cô phát bệnh mà ăn cái này vào, thì một chút tác dụng đều không có.

Hôm nay vận khí tốt, phát bệnh ở trên xe Cổ Quân Trục, có thể tùy ý thấy được cửa hàng nằm trên đường, Cổ Quân Trục cho người mua chocolate cùng kẹo cho cô trong thời gian thật nhanh, cứu một cái mạng nhỏ của cô.

Nhưng nếu lúc có một mình cô, chocolate đựng phòng biến thành chocolate giả, ăn vào lại không có một chút tác dụng, bỗng nhiên té xỉu ở trên phố, mạng nhỏ của cô liền không còn.

Lần trước có một người đưa tin, một cô gái trẻ tuổi, sáng sớm không ăn cơm sáng, đang trên đường đi làm bị tụt huyết áp, té xỉu ở xe điện ngầm, bởi vì cứu trị trễ, lúc đưa đến bệnh viện đã qua đời.

Hôm nay nếu không có Cổ Quân Trục, kết cục của cô gái kia, chính là kết cục của cô hôm nay.

Là ai?

Là ai đổi đi chocolate của cô, muốn đưa cô vào chỗ chết?

Cổ Quân Trục thấy tầm mắt cô nhìn chằm chằm những chocolate giả đó, liền biết cô suy nghĩ cái gì, hỏi: “Có đối tượng hoài nghi?”

Diệp Tinh Bắc sững sốt, ngừng đầu nhìn anh.

Ánh mắt cô sa vào đôi mắt đen nhánh sáng ngời của anh, tựa như thấy rõ hết thấy xinh đẹp trong mắt, cô không được tự nhiên dời ánh mắt, không nói gì.

Đúng vậy.

Cô đã có đối tượng hoài nghi.

Nhưng cô lại không muốn hoài nghi bọn họ.

Đối tượng hoài nghi có hai người, một người là bạn gái của anh cả cô Diệp Tinh Lan - Sur Thiên Linh, một người là bạn gái anh hai cô Diệp Tinh Ly - Lãnh Bội Ni.

Sur Thiên Linh cùng Lãnh Bội Ni ngày thường đều rất tốt với cô.

Chỉ là tốt với cô theo kiểu muốn theo đuổi nam thân, cố ý lấy lòng em gái nam thân.

Nhưng Diệp Tinh Bắc là cô gái có cảm tình rất tinh tế, cô rất miễn cảm.

Cô có thể cảm giác được, thái độ của Sur Thiên Linh cùng Lãnh Bội Ni đối với cô rất rối rắm.

Một phương diện, nếu không tốt với cô, sợ Diệp Tinh Lan cùng Diệp Tinh Ly có ý kiến với các cô.

Nhưng về phương diện khác, các cô biết, cô cùng Diệp Tinh Lan, Diệp Tinh Ly không có quan hệ huyết thống.

Các cô đang phòng bị cô!

Diệp Tinh Lan cùng Diệp Tinh Ly vô cùng yêu thương cô.

Tuy rằng bọn họ không có quan hệ huyết thống, nhưng mức độ Diệp Tinh Lan cùng Diệp Tinh Ly yêu thương cô, so với anh trai ruột yêu thương em gái ruột nhà người khác, chỉ có hơn chứ không kém.

Diệp Tinh Bắc có thể nhìn ra được sự bất mãn cùng lo lắng Sur Thiên Linh của Lãnh Bội Ni.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Thê Tận Xương: Ông Xã Thần Bí Có Chút Hư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 19: Thiếu gia, Giang gia tới rồi

Nếu cô là em gái ruột của Diệp Tinh Lan cùng Diệp Tinh Ly, vậy hết thảy cũng không có vấn đề gì.

Nhưng cô không phải.

Cô có được quá nhiều súng ái của Diệp Tinh Lan cùng Diệp Tinh Ly, làm Sư Thiển Linh cùng Lãnh Bội Ni, vừa ghen ghét cô, lại thấy cô có nguy cơ.

Các cô sợ tình cảm giữa cô cùng Diệp Tinh Lan, Diệp Tinh Ly, bỗng nhiên từ anh em biến thành người yêu.

Các cô sợ cô thay thế vị trí bọn họ.

Cho nên, khi suy đoán là ai đổi đi chocolate dự phòng của cô, tên hai người bọn họ, liền xâm nhập vào đầu cô trước.

Đương nhiên, này chỉ là cô suy đoán mà thôi.

Đừng nói căn bản không có chứng cứ, cho dù có chứng cứ, đây cũng là gia việc xấu trong nhà cô, nàng tuyệt đối sẽ không nói cho bất luận người ngoài nào.

Cho nên, Cố Quân Trục hỏi chuyện, cô làm bộ không nghe, không nói một lời.

Cố Quân Trục ngoắc ngoắc khoe môi, cũng không truy vấn, nhìn ngoài cửa sổ: "Tối rồi."

Anh thu hồi ánh mắt, tầm mắt quét qua ngực Diệp Tinh Bắc một vòng, ý vị thâm trường: "Cô nên sửa sang lại quần áo một chút nhỉ?"

Diệp Tinh Bắc nhìn theo tầm mắt anh, sắc mặt tức khắc bạo hồng, đột nhiên che lại ngực, xoay người sang chỗ khác, ngón tay run rẩy gài dây thắt ở ngực, xoay người sang chỗ khác, hung hăng véo cổ Cố Quân Trục: "Anh cái đồ lưu manh lưu manh đại lưu manh!"

Lại thừa dịp lúc cô thần chí không rõ, còi nút thắt của cô, cô cứ như vậy trắng trợn lộ một nửa thỏ con của cô.

Thật là mắc cỡ chết người!

Cô xấu hổ đến mức trên mặt nắng sắp bốc khói, hận không thể đào khe đất chui vào.

Cố Quân Trục buồn cười, kéo tay cô ra, nghiêm trang nói: "Không trách tôi, là cô cột không chắc, lúc tôi hô hấp nhân tạo cho cô, ấn chỗ trái tim cô, ấn vài cái, nó tự tuột ra, ta có thể thế, tuyệt đối không phải tôi còi!"

Diệp Tinh Bắc: "....."

Ấn, ấn, ấn trái tim?

Trái tim không phải kê sát thỏ con sao?

Chỗ này chẳng những bị anh nhìn, còn sờ soạng!

Diệp Tinh Bắc xấu hổ và giận dữ muốn chết, đột nhiên nhào qua, đè anh ở trên ghế sau ô tô, dùng sức bóp chặt cổ anh: "Tao bóp chết anh, anh đồ đại lưu manh!"

Cố Quân Trục bắt lấy cổ tay cô, dùng sức nhin cười, vẻ mặt chính khí nói: "Diệp đại tổng giám, mặc kệ là hôn miệng cô, hay là ấn ngực cô, tôi đều là vì hô hấp nhân tạo cho cô, vì cứu mạng cô! Tôi là thanh niên tốt của xã hội chủ nghĩa, làm việc tốt không cầu hồi báo, tôi cũng không cần cô tích thủy chỉ ân dùng tuyên trương báo, nhưng cô ít nhất cũng không thể lấy oán trả ơn chứ?"

Diệp Tinh Bắc: "....."

Cô tụt huyết áp mới vừa khỏi phục, tay chân còn mềm, cho dù bóp cổ Cố Quân Trục, cũng không có sức lực gì.

Nghe được Cố Quân Trục cường từ đoạt lý, một loại cảm giác vô lực dâng lên trong lòng cô.

Cô buông cổ Cố Quân Trục ra, tự sa ngã che mặt mình lại, bắt đầu đau kịch liệt nghĩ lại, có phải vừa rồi cô làm ra một quyết định sai lầm nhất trong cuộc đời mình.

Đó là cùng Cố Quân Trục giả làm vợ chồng?

Cô vừa rồi nhất định là bị não tàn bám vào người, mới có thể đồng ý đề nghị của Cố Quân Trục!

Cùng đại lưu manh không biết xấu hổ giả làm vợ chồng, không làm bất luận nghĩa vụ cùng trách nhiệm của người vợ, cô khẳng định là người si nói mộng!

Ở lúc cô liều mạng suy nghĩ, như thế nào mới có thể làm Cố Quân Trục đồng ý bội ước, ô tô dừng lại, cận vệ kiêm tài xế của Cố Quân Trục - Cố Thuyền, quay đầu lại nhìn về phía Cố Quân Trục: "Thiếu gia, tới Giang gia rồi."

Diệp Tinh Bắc lập tức ngồi thẳng thân mình, thần kinh đều căng chặt lên.

Giang gia!

Cái nơi gây cho cô sỉ nhục lớn nhất cùng nhiều thương tổn nhất trong cuộc đời cô, tới rồi!

Bạn đang đọc truyện *Sủng Thê Tận Xương: Ông Xã Thần Bí Có Chút Hư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Cô đoán, bọn họ sẽ có hiểu tình gì?

Bởi vì buồn bực cùng xấu hổ và giận dữ làm thần trí lại về tới thân thể của cô, cô quay đầu nhìn về phía Cố Quân Trục: “Nếu bác trai và bác gái là cha mẹ ruột của tôi, cho nên, hai anh trai nhà bác, chính là anh ruột của tôi?”

Cố Quân Trục gật đầu: “Phải.”

“Tôi đã gặp bọn họ,” Diệp Tinh Bắc lâm vào hồi ức, thần sắc chua xót, buồn bã mất mát: “Bọn họ cũng không thích tôi, nhìn thấy tôi, lạnh lùng, một câu cũng không muốn nói với tôi.”

“Khi đó bọn họ còn không biết cô là em gái ruột của bọn họ,” Cố Quân Trục nói: “Cha mẹ cô sau khi chết, hai anh em bọn họ đã bị ông ngoại bà ngoại cô đón đi mất, ngay cả họ đều sửa lại họ ông ngoại cô, bọn họ không chỉ không thích cô, đối với những người khác trong Giang gia cũng không thân cận.”

“Vâng,” Diệp Tinh Bắc gật đầu: “Lúc tôi ở Giang gia, từng nghe người ta nói qua, tôi..... Ông ngoại bà ngoại của tôi, chỉ có bác gái của tôi.....”

“Mẹ cô!” Cố Quân Trục sửa đúng: “Từ Yến Lai không có tư cách làm mẹ cô! Mẹ cô tên Tạ Thẩm Nguyệt, bà là người phụ nữ tốt, nếu bà còn sống, bà nhất định sẽ vô cùng yêu thương bà!”

“Đúng vậy, mẹ tôi!” Hốc mắt Diệp Tinh Bắc có chút ướt át: “Ba mẹ tôi sau khi mất vì bị tai nạn xe cộ, ông ngoại bà ngoại tôi liền đón hai người anh tới kinh thành, sửa họ hai anh tôi thành họ ông ngoại, họ Tạ, bởi vì cái này, Tạ gia cùng Giang gia tranh cãi vô cùng không thoai mái, gần như đoạn tuyệt lui tới, chỉ có ngày lễ ngày tết, xuất phát từ lễ tiết, hai anh tôi, mới có thể tới Giang gia tặng quà cho ông nội.”

“Tôi nghe người ta nói, ông nội của tôi trước kia rất thương yêu hai anh ấy, thẳng đến sau khi bọn họ sửa lại họ Tạ, mới không thích bọn họ, cảm thấy bọn họ nếm mất mùi Giang gia, làm ông sau khi chết không có mặt mũi đi gặp liệt tổ liệt tông Giang gia.”

Cố Quân Trục nghĩ đến chút cái gì, bộ dáng suy tư, một lát sau mới hỏi: “Tình cảm giữa cô và ông cô không tồi?”

“Cũng tạm,” Diệp Tinh Bắc gật đầu nói: “Ông nội là người duy nhất trong Giang gia đối xử tốt với tôi, ông ấy là thiệt tình yêu thương tôi, lúc tôi bị đuổi ra khỏi gia môn, ông nội bởi vì sinh bệnh, hôn mê bất tỉnh, nằm ở bệnh viện, nói cách khác, hai vợ chồng Giang Chính Hành cùng Từ Yến Lai không dám đối xử với tôi như vậy.”

Cố Quân Trục nhìn Diệp Tinh Bắc, ánh mắt thâm thúy, ý vị thâm trường: “Cô tốt nhất nên chuẩn bị tâm lý, ông nội cô có lẽ cũng không tốt như mặt ngoài cô nhìn thấy.”

Diệp Tinh Bắc ngẩn ra, nhú mày: “Anh có ý tứ gì?”

“Hiện tại còn không thể xác định, cho nên không có biện pháp nói hết cho cô,” Ánh mắt Cố Quân Trục thông qua cửa sổ xe nhìn ra cửa lớn xa hoa của Giang gia cách đó không xa: “Giang gia này, ẩn giấu rất nhiều bí mật không muốn người biết, chỉ cần cô có tâm, sớm muộn gì có ngày, từng chuyện, từng cái, cô sẽ tìm được đáp án cho tất cả bí mật.”

Diệp Tinh Bắc bị ám chỉ trong giọng nói anh, làm cho sống lưng tê dại, mày nhăn càng chặt: “Anh đừng cố lộng huyền hư, anh rốt cuộc có ý tứ gì?”

Cố Quân Trục nhìn cô: “Ý tôi là, Giang gia hoa đoàn cảm thốc, không biết che giấu bao nhiêu dơ bẩn xấu xa, ông nội, cũng không công chính thuần lương như cô tưởng tượng, có lẽ, big BOSS lớn nhất sau lưng chính là ông ta!”

“Anh nói vậy gì đó?” Giang lão gia từ là người Giang gia đối xử với cô tốt nhất, Diệp Tinh Bắc không muốn nghe Cố Quân Trục suy đoán không có căn cứ, nói bậy về Giang lão gia tử.

Cố Quân Trục mỉm cười, không nói sâu hơn, thay đổi đề tài: “Mặc kệ những người khác như thế nào, dù sao Giang Chính Hành cùng Từ Yến Lai không phải người tốt là được, còn có Giang Tư Du cùng Giang Lăng Ngừ, năm đó những người này đều kết phùng bởi họ hãm hại người của cô, hiện tại cô muốn dương mi thổ khí sao?”

“Đương nhiên!” Diệp Tinh Bắc quay đầu nhìn Giang gia ngoài cửa sổ xe, cười lạnh: “Ngay cả ông trời đều giúp tôi, để Giang Tư Du cùng Giang Lăng

Ngừ đến Tỉnh Cung ký hợp đồng làm nghệ sĩ, các cô ký hiệp ước mười năm ở Tỉnh Cung, mười năm nay, bọn họ phải nghe tôi, tôi muốn bọn họ như thế nào thì như thế đó, còn có cái nào hà tiện hơn cái này hơn chứ?”

“Có,” Cố Quân Trục mỉm cười nhìn cô, rất khăng định nói: “Giang Chính Hành cùng Từ Yến Lai đưa cô đến Cố gia, đây vì tôi sắp chết, đưa cô đến Cố gia thay Giang Tư Du cùng Giang Lăng Ngừ làm quả phụ, cô nói, khi cô kéo cánh tay của tôi, thân mật xuất hiện ở trước mặt bọn họ, bọn họ phát hiện tôi sống rất tốt, còn nhất kiến chung tình với cô, ân ân ái ái, cô thành con dâu Cố gia - hào môn đứng đầu kinh thành, nhưng mà cũng không làm quả phụ, cô đoán, bọn họ sẽ có biểu tình gì?”

Bạn đang đọc truyện *Sùng Thê Tận Xương: Ông Xã Thân Bí Có Chút Hư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Cho nên..... Cố Quân Trục bị bệnh sắp chết, không phải là sự thật, mà chỉ là lời đồn đãi phả

Diệp Tinh Bắc nhìn chăm chăm anh trong chốc lát, khoe môi chậm rãi tràn ra một ý cười, như hoa quỳnh thịnh phóng, điểm quan phương hoa, “Anh nói không sai, như vậy đích xác rất tốt.”

Dù sao đã cùng Cố Quân Trục kích chương vi thế, giả làm vợ chồng.

Có cơ hội mượn thể Cố Quân Trục đánh vào mặt người Giang gia, vì sao cô phải buông tha?

“Thông minh!” Cố Quân Trục xoa đầu cô một phen, bước xuống xe trước, xoay người đưa tay cho vò: “Tối, bảo bối, cẩn thận một chút, ông xã đỡ em xuống xe.”

Diệp Tinh Bắc co rút khoe miệng, mắt tròn trắng, vốn dĩ không muốn phản ứng anh, nhưng nhìn thấy thủ vệ ở cổng lớn Giang gia, lại sửa lại chủ ý, để tay vào tay Cố Quân Trục, mượn sức Cố Quân Trục đỡ cô xuống xe.

Chân cô vừa rơi xuống đất, Cố Quân Trục liền ôm lấy eo cô, ghé vào bên tai cô nhẹ giọng nói: “Người yêu, chúc mừng em mở ra cánh cửa vui vẻ, hôm nay có ông xã em là anh chống lưng cho em, em muốn dạy dỗ người đó như thế nào, thì dạy dỗ những người đó như thế đó, không cần khách khí!”

m thanh anh rất dễ nghe, lại lạnh lẽo như hai viên ngọc va vào nhau, lại mang theo vài phần từ tính.

Đặc biệt là tiếng nói có ý đè thấp, truyền vào bên tai cô, đôi môi hơi lạnh dán bên tai cô, âm thanh như tơ như nhung lười biếng hoa lệ truyền vào màng nhĩ cô, nghe đến đâu quả tim cô tê dại, xương cốt đều có chút mềm.

Cô không tự giác nhẹ nhàng đẩy đẩy anh, anh lại co cánh tay, ôm càng chặt.

Hai người cứ như vậy một người nói, một người chống đẩy đi vào cửa lớn Giang gia.

Roi vào trong mắt người khác, đây là một đôi vợ chồng tân hôn yểu nhi, tình chàng ý thiếp, nị oai chẳng phân biệt trường hợp, nhin không được thân thiết ân ái.

Nghe quần gia bẩm báo, biết Cố Quân Trục cùng Diệp Tinh Bắc tới, Giang Chính Hành cùng Từ Yến Lai đã mang theo hai con gái cùng hai con trai ra đón.

Vốn dĩ, làm cha vợ, mẹ vợ không cần nghênh đón con rể Cố Quân Trục này.

Nhưng Cố Quân Trục địa vị cao cả, không phải Giang gia bọn họ có thể so.

Hay nói cách khác, bọn họ chột dạ.

Nếu Cố Quân Trục cưới chính là Giang Tư Du cùng Giang Lăng Ngừ, bọn họ còn không đến mức nom nớp lo sợ, thật cẩn thận như vậy.

Nhưng mà bọn họ cưới chính là Diệp Tinh Bắc, bọn họ không thể không lên mười hai vạn tinh thần ứng đối.

Bọn họ so với ai khác đều rõ ràng hơn, Diệp Tinh Bắc không phải con gái ruột của bọn họ.

Diệp Tinh Bắc chẳng những không phải con gái ruột của bọn họ, bọn họ năm đó còn bịa tội danh, bôi nhọ hãm hại Diệp Tinh Bắc, đuổi Diệp Tinh Bắc ra khỏi Giang gia.

Nếu không phải Cố gia cần một người gả qua đó làm quả phụ cho nhà bọn họ, bọn họ tuyệt không sẽ nghĩ tới Diệp Tinh Bắc, đốn Diệp Tinh Bắc từ nước ngoài trở về!

Nghe quần gia bẩm báo, Cố Quân Trục bởi Diệp Tinh Bắc hỏi môn, bọn họ vô cùng kinh ngạc.

Nghe nói, Cố Quân Trục đã bệnh hơi thở thoi thóp, chẳng còn sống được mấy ngày.

Bọn họ trăm triệu không nghĩ tới, Cố Quân Trục bị đồn đãi là hơi thở thoi thóp, sẽ tự mình bởi Diệp Tinh Bắc hỏi môn.

Hơn nữa, theo quần gia nói, Cố Quân Trục là đi tới tới, cũng không có ngồi xe lăn, hơn nữa khí sắc nhìn qua rất không tồi!

Đây là có chuyện gì?

Không phải nói, Cố Quân Trục sắp chết sao?

Tại sao lại như vậy?

Cả nhà Giang Chính Hành có tâm tư riêng, kinh nghi bất định, tập thể ra đón.

Giang Tư Du cùng Giang Lăng Ngừ đi theo bên cạnh Giang Chính Hành cùng Từ Yến Lai, nhìn Cố Quân Trục cao lớn tuấn mỹ, ưu nhã tự phụ ôm eo thon của Diệp Tinh Bắc, chậm rãi đi tới bọn họ, hai người đều kinh ngạc mở to hai mắt, trái tim đập thành thịch, không thể tin được những gì các cô nhìn thấy trước mắt.

Không phải nói Cố Quân Trục ốm đau trên giường, mặc dù ngẫu nhiên xuất hiện, cũng là ngồi ở trên xe lăn, hơi thở thoi thóp, không sống được mấy ngày, sắp chết sao?

Vậy hiện tại là như thế nào?

Tuy rằng trên mặt tuấn mỹ vô trù của anh, xác thật có vài phần tái nhợt như mạng bệnh, nhưng đó chỉ làm anh gia tăng vài phần quý khí của quý tộc thời Trung cổ mà thôi.

Xa xa nhìn lại, anh cao quý giống như đế vương, tuấn mỹ giống như thần chi, lóa mắt giống như ánh sáng tự mang vạn trượng, trừ bỏ Diệp Tinh Bắc bên cạnh anh, hết thấy đều thành phong nền cho hai bọn họ, bị họ tuyệt đại phong hoa của bọn họ, làm âm đạm không ánh sáng!

Giang Tư Du cùng Giang Lăng Ngừ nhìn người đàn ông cao quý giống như đế vương, tuấn mỹ giống như thần chi, ôm eo thon Diệp Tinh Bắc, từng bước một, chậm rãi đi tới bọn họ, trên mặt hai người, đều không còn chút máu.

Cho nên..... Cố Quân Trục bị bệnh sắp chết, cũng không phải thật sự, chỉ là đồn đãi phải không?

Bạn đang đọc truyện *Sủng Thê Tận Xương: Ông Xã Thần Bí Có Chút Hư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Giang tổng sinh một cô gái tốt, vượng phu!

Lúc trước, Cố gia tới cầu hôn, muốn Giang gia gả một cô con gái qua.

Hai người các cô đều có cơ hội!

Nhưng biết Cố Quân Trục sắp chết rồi, các cô thoái thác bằng mọi cách.

Giang Tư Du nói cô không phải con gái ruột của Giang gia, trong người không có chảy máu Giang gia, Cố gia sẽ không đồng ý.

Giang Lăng Ngừ một khóc hai nháo ba thất cổ, nói nếu Giang gia dám gả cô qua đó, cô lập tức nhảy lầu tự sát.

Giang Chính Hành cùng Từ Yến Lai bị các cô âm mưu không có biện pháp, mới hao tổn tâm huyết nơi nơi tìm kiếm Diệp Tinh Bắc, nói lão gia tử sắp bệnh chết, lừa gạt Diệp Tinh Bắc về nước.

Nhưng hiện tại là như thế nào?

Lời đồn Cố Quân Trục sắp bệnh chết là giả!

Cố Quân Trục sống rất tốt!

Anh là người đàn ông có tiền nhất, có năng lực nhất, gia thế tốt nhất mà các cô từng nghe qua!

Anh còn có ngoại hình đỉnh bật tuấn mỹ, như chi lan ngọc thụ, long chươg phượng tư, tự phụ ưu nhã làm người không rời mắt được.

Chỉ là một người đàn ông gần như thập toàn thập mỹ, lại bị các cô một khóc hai nháo ba thất cổ đẩy ra ngoài.

Còn phí tâm cơ đẩy cho Diệp Tinh Bắc các cô ghét nhất!

Sao có thể như vậy?

Vận mệnh sao có thể tra tấn các cô như vậy?

Sớm biết rằng lời đồn Cố Quân Trục sắp bệnh chết là giả, các cô cho dù tranh nhau đầu rơi máu chảy, cũng muốn liều mạng tranh thủ cơ hội gả cho Cố Quân Trục, nào đến phiên Diệp Tinh Bắc?

Chỉ là hiện tại, người đàn ông tốt như vậy, chính là tiện nghi cho Diệp Tinh Bắc.

Các cô nhìn chằm chằm Cố Quân Trục cùng Diệp Tinh Bắc, trong lòng hối hận, phẫn nộ, tuyệt vọng, đã vô pháp dùng ngôn ngữ hình dung.

Diệp Tinh Bắc ngọt ngào được Cố Quân Trục ôm trong lòng ngực, từng bước một đi tới các cô, dừng chân trước mắt cô.

Cố Quân Trục đặt tay ở bên hông Diệp Tinh Bắc, rõ ràng nhìn qua điệu dáng như vậy, đứng ở đối diện bọn họ, ánh mắt nhìn về phía bọn họ, lại lạnh lùng xa cách, cao cao tại thượng, giống như đế vương không quan tâm gì cả.

Trên người anh, chứa sẽ kiên quyết cùng uy áp của kẻ thượng vị, ánh mắt rõ ràng thanh đạm, lại làm người hô hấp không thuận, không dám nhìn thẳng.

Đứng ở trước mặt anh, người Giang gia không tự chủ được xấu hổ, muốn thần phục.

Giang Chính Hành cảm thấy không thể tưởng tượng.

Tuy rằng gần đây Giang gia đang đi xuống sườn núi, tình thế vô cùng không tốt, nhưng ông tốt xấu cũng là Giang Thành.

Nhưng chỉ là người đương gia đệ nhất thế gia Giang Thành, đứng ở trước mặt Cố Quân Trục, lại có loại cảm giác nhỏ bé giống như con kiến.

Trên người Cố Quân Trục phảng phất cao nhã cùng quý khí, thế nhưng khiến ông không biết tại sao, tự nhiên xấu hổ.

Ông phí sức lực thật lớn, mới đứng vững tâm thần, miễn cưỡng lộ ra một sự âu yếm của trưởng bối nhìn thấy tiểu bối, từ ái quan tâm cười: “A Trục, con đã đến rồi, hôm nay khí sắc không tồi, thân thể đã khá hơn nhiều sao?”

“Đúng vậy, cũng nhờ Bắc Bắc,” Cố Quân Trục nghiêng đầu nhìn về phía Diệp Tinh Bắc, “Từ khi cưới Bắc Bắc, thân thể tôi tốt lên từng ngày từng ngày, Giang tổng sinh một cô gái tốt, vượng phu!”

Bàn tay anh vẫn thân mật ôm trên eo thon Diệp Tinh Bắc như cũ, hơi hơi nghiêng đầu nhìn Diệp Tinh Bắc, ánh mắt sùng nịch, khóe môi hơi hơi nhếch lên.

Ánh mắt vốn lạnh lẽo cao ngạo, nhưng khi dừng ở trên mặt Diệp Tinh Bắc, giống như gió xuân thổi tan băng tuyết, hóa thành một hồ xuân thủy, ấm áp say lòng người.

Giang Tư Du cùng Giang Lăng Ngừ đứng ở bên cạnh Giang Chính Hành cùng Từ Yến Lai nhìn chằm chằm, ghen ghét sắp nổi điên.

Trong lòng các cô đều đang kêu lên, đang điên cuồng hét lên, đang khóc lả.

Này vốn dĩ là chồng của các cô, người đàn ông của cô!

Nếu lúc trước các cô không phải muốn chết muốn sống không chịu gả, giờ phút này người được người đàn ông cao nhã tôn quý giống như đế vương ôm trong ngực, được nhìn với con mắt khác người, hẳn là các cô mới đúng.

Bạn đang đọc truyện *Sùng Thê Tận Xương: Ông Xã Thân Bí Có Chút Hư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Nghĩ thông suốt những thứ này, Diệp Tinh Bắc sao có khả năng để cho bọn họ như ý?

Các cô ghen ghét đôi mắt đều đỏ, hối hận không thể trở lại quá khứ, hung hăng đánh mình ngu xuẩn lúc trước.

Các cô quá ngu!

Quá ngu!

Người đàn ông tốt như vậy, lại đích thân đẩy ra ngoài, trăm phương ngàn kế đưa cho Diệp Tinh Bắc.

Các cô ghen ghét như trong lòng bị lấy máu, hối hận thống khổ đến khuôn mặt đều vằn vẹo.

Sắc mặt Giang Chính Hành cũng rất khó coi.

Cố Quân Trục là đứa con được sinh ra khi Cố lão gia từ Cố gia đã già, bồi phận lớn.

Nếu Cố Quân Trục không cưới Diệp Tinh Bắc, như vậy dựa theo bồi phận hai nhà, Cố Quân Trục hẳn là kêu ông một tiếng “Anh ba Giang”.

Nhưng hiện tại, Cố Quân Trục cưới Diệp Tinh Bắc, là con rể ông, nên đổi giọng gọi ông một tiếng “Ba”.

Chỉ là Cố Quân Trục thế nhưng không sửa miệng, cũng không kêu ông là anh ba Giang, mà là vô cùng xa cách xưng hô ông là “Giang tổng”.

Ông còn nghĩ, có thể làm cha vợ Cố Quân Trục, là chuyện rất vinh dự.

Người khác biết ông là cha vợ Cố Quân Trục, đều sẽ hâm mộ ghen ghét ông, nịnh ông, kính ông.

Ngày sau, ông ở trên sự nghiệp, cũng sẽ xuôi gió xuôi nước, rốt cuộc không ai dám hạ độc thủ với ông!

Ông muốn nghe Cố Quân Trục kêu ông vài tiếng “Ba”.

Chỉ là, Cố Quân Trục thế nhưng kêu ông là “Giang tổng”.

Trong lòng ông tức khắc không thoải mái, chỉ là đối mặt với Cố Quân Trục, ông không dám chọn lý, chỉ có thể cố nén không vui trong lòng, vui tươi hơn hờ chào hỏi với Diệp Tinh Bắc, “Bác Bắc, con rốt cuộc đã trở lại, mấy năm nay, ba nhớ muốn chết!”

Ông vừa nói, vừa đi đến bên người Diệp Tinh Bắc, dùng sức vỗ vỗ bả vai Diệp Tinh Bắc, nhìn chăm chăm Diệp Tinh Bắc trong chớp lát, hốc mắt hơi hơi đỏ lên, thậm chí còn có chút ươn ướt, “Con đứa nhỏ này, năm đó ba mẹ sợ con đi nhầm đường, nói con vài câu, nào biết con đứa nhỏ này, tính tình lớn như vậy, lại cứ như vậy rời nhà đi ra ngoài!”

“Sau khi con rời nhà trốn đi, mẹ con khóc vài ngày, ăn không ngon, ngủ không yên, mấy ngày liền gầy hơn mười cân, phái người đi tìm con khắp nơi, nhưng con thì sao, vừa đi liền không có tin tức, làm ba mẹ lo lắng hòng rồi!”

“Đừng vậy!” Từ Yên Lai phụ họa, kích động xông lên trước, giữ chặt tay Diệp Tinh Bắc, kéo vào cô trong lòng ngực ôm lấy, âm thanh nghẹn ngào nói: “Bác Bắc, con như giết chết mẹ! Con đứa nhỏ ngốc này, trên đời này nào có cha mẹ không thương con gái mình? Ba mẹ năm đó chính là quá lo lắng cho con, nói nặng vài câu, nào biết con đứa nhỏ này mẫn cảm như vậy, lại lên bỏ đi một mình.”

Từ Yên Lai vỗ phía sau lưng Diệp Tinh Bắc, thật sự rơi lệ, “Con đứa nhỏ này, nhiều năm như vậy không trở về nhà, là muốn mẹ chết có phải hay không? Mẹ tìm con khắp nơi, mỗi ngày nằm mơ thấy con, sao con có thể nhẫn tâm như vậy, hiện tại mới trở về thăm ba mẹ?”

Diệp Tinh Bắc thấy hai vợ chồng này khóc đều sùng sột.

Nếu Cố Quân Trục không ở trên xe nói rõ thân thế cho cô, lúc này cô không khéo bị kỹ thuật diễn trác tuyệt của hai vợ chồng lừa đảo.

Có lẽ cô thật hoài nghi, năm đó có phải có cái gì hiểu lầm.

Hoài nghi Giang Chính Hành cùng Từ Yên Lai kỳ thật yêu cô, chỉ là bị tiểu nhân che giấu hoặc là bị người lừa gạt gì đó, mới có thể đuổi cô ra khỏi Giang gia.

Chỉ là hiện tại, kỹ thuật diễn của bọn họ tốt đến cỡ nào, Diệp Tinh Bắc một chút cũng không bị bọn họ lừa được.

Cô không phải con gái bọn họ!

Bọn họ không yêu thương cô một chút nào!

Bọn họ hiện tại ôm cô vừa khóc vừa kể lể, nói bọn họ yêu cô cỡ nào, chỉ là bởi vì, cô hiện tại đã là vợ Cố Quân Trục.

Cố Quân Trục cũng không có sắp bệnh chết, còn rất tốt với cô.

Hai vợ chồng này không dám đắc tội cô nữa.

Xây dựng quan hệ tốt với cô, làm cô nhận bọn họ làm ba mẹ, về sau làm ba vợ mẹ vợ Cố Quân Trục, bọn họ nhất định có thể được rất nhiều chỗ tốt!

Nghĩ thông suốt những cái này, Diệp Tinh Bắc sao còn khả năng để cho bọn họ như ý?

Bạn đang đọc truyện *Sủng Thê Tận Xương: Ông Xã Thân Bí Có Chút Hư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.